

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

7^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 6 Δεκεμβρίου 2018 με την εξής σύνθεση:
Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου Πρόεδρος, Μιχαήλ Σειραδάκης-Εισηγητής και
Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 05.11.2018 Προδικαστική Προσφυγή, με Γενικό
Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 1155/06.11.2018 της Ανώνυμης Εταιρείας με
την επωνυμία «.....» που εδρεύει, όπως νόμιμα
εκπροσωπείται.

Κατά του Ιονίου Πανεπιστημίου (εφεξής αναθέτουσα αρχή) και

Της παρεμβαίνουσας Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία
«.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει
....., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την Προδικαστική Προσφυγή, η προσφεύγουσα επιδιώκει να
ακυρωθεί η από 23 Οκτωβρίου 2018 Απόφαση της Συγκλήτου του Ιονίου
Πανεπιστημίου (Απόσπασμα Πρακτικών της 4^{ης} Συνεδρίασης), δυνάμει της
οποίας εγκρίθηκε ομόφωνα το με αριθμό πρωτοκόλλου 3700/19.10.2018 (στην
κρινόμενη προσφυγή, προφανώς από παραδρομή αναφέρεται ως αριθμός
πρωτοκόλλου 3900/19.09.2018) Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας Ανοιχτού
Διεθνούς Ηλεκτρονικού Διαγωνισμού για τη σίτιση των φοιτητών του Ιονίου
Πανεπιστημίου, κατά το μέρος που έκρινε ως παραδεκτή την Προσφορά της
μοναδικής, πέραν της προσφεύγουσας, συμμετέχουσας στον εν λόγω
διαγωνισμό εταιρείας και αξιολόγησε την προσφορά αυτής ως υπέρτερη της
υποβληθείσας από την προσφεύγουσα.

Με την ασκηθείσα παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα εταιρεία αιτείται να γίνει δεκτή η ασκηθείσα παρέμβασή της και να απορριφθεί η υπό κρίση Προσφυγή.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Σειραδάκη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, το Ιόνιο Πανεπιστήμιο ως Αναθέτουσα Αρχή προκήρυξε Ανοιχτό Διεθνή Ηλεκτρονικό Διαγωνισμό, με Αριθμό Πρωτοκόλλου Διακήρυξης ΔΟ4/2550/11.07.2018 και Αριθμό Συστήματος Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. 62043, η οποία αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.Δ.Η.Σ.) στις 12.07.2018, με μοναδικό κωδικό-Αριθμό Διαδικτυακής Ανάρτησης Μητρώου (Α.Δ.Α.Μ.) 18PROC003413836, με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας-τιμής, για την ανάδειξη αναδόχου για την παροχή υπηρεσιών για τη «Σίτιση των Φοιτητών του Ιονίου Πανεπιστημίου» (CPV 55300000-3), συνολικού προϋπολογισμού οκτακοσίων πενήντα επτά χιλιάδων εκατόν πενήντα εννέα ευρώ και ενενήντα εννέα λεπτών (857.159,99 €) συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24%, ήτοι προϋπολογισμού χωρίς Φ.Π.Α. εξακοσίων ενενήντα ενός χιλιάδων διακοσίων πενήντα οκτώ ευρώ και πέντε λεπτών (691.258,05 €), για το χρονικό διάστημα από 01.01.2019 έως και 31.12.2020, με καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών την 12^η Σεπτεμβρίου 2018 και ώρα 14:00 μ.μ. και ημερομηνία αποσφράγισης των προσφορών την 18^η Σεπτεμβρίου, ημέρα Τρίτη και ώρα 11:00 π.μ. Η προσφεύγουσα εταιρεία υπέβαλε απόλυτα νομότυπα και εμπρόθεσμα στις 19.09.2018 και ώρα 12:37:41 μ.μ. την υπ' αριθμ. 110874 προσφορά της στον ανωτέρω Διαγωνισμό και πλέον με την υπό κρίση Προσφυγή της, η οποία κατατέθηκε στο Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. στις 05.11.2018, στρέφεται κατά της από 23 Οκτωβρίου 2018 Απόφασης της Συγκλήτου του Ιονίου Πανεπιστημίου (Απόσπασμα Πρακτικών της 4^{ης} Συνεδρίασης), η οποία αναρτήθηκε στο

Αριθμός Απόφασης: 1166 /2018

Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. στις 25.10.2018, οπότε και έλαβε πλήρη γνώση της η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε στις 05.11.2018 στον διαδικτυακό τόπο του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.) την υπό κρίση Προσφυγή της και την κοινοποίησε στην Α.Ε.Π.Π. αυθημερόν.

2. Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται στην υπό κρίση Προσφυγή της ότι η Αναθέτουσα Αρχή έκρινε εσφαλμένα με την προσβαλλόμενη Απόφαση, δυνάμει της οποίας εγκρίθηκε ομόφωνα το με αριθμό πρωτοκόλλου 3700/19.10.2018 Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας Ανοιχτού Διεθνούς Ηλεκτρονικού Διαγωνισμού για τη σίτιση των φοιτητών του Ιονίου Πανεπιστημίου, κατά το μέρος που έκρινε ως παραδεκτή την Προσφορά της μοναδικής, πέραν της προσφεύγουσας, συμμετέχουσας στον εν λόγω διαγωνισμό εταιρείας και αξιολόγησε την προσφορά αυτής ως υπέρτερη της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα, για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην υπό κρίση Προσφυγή.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα αιτείται να γίνει δεκτή η υπό κρίση Προσφυγή της, να ακυρωθεί η από 23 Οκτωβρίου 2018 προσβαλλόμενη Απόφαση της Συγκλήτου του Ιονίου Πανεπιστημίου (Απόσπασμα Πρακτικών της 4^{ης} Συνεδρίασης), κατά το μέρος που αποδεχόμενη το υπ' αριθμ. πρωτ. 3700/19.10.2018 Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας Ανοιχτού Διεθνούς Ηλεκτρονικού Διαγωνισμού για τη σίτιση των φοιτητών του Ιονίου Πανεπιστημίου, έκρινε ως παραδεκτή την Προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....» στον εν λόγω διαγωνισμό και αξιολόγησε την προσφορά αυτής ως υπέρτερη της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα.

4. Επειδή, η Προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 (κωδικός e-παραβόλου

Αριθμός Απόφασης: 1166 /2018

242553414959 0104 0016), όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 05.11.2018 αποδεικτικού εξόφλησης της Τράπεζας Eurobank Ergasias A.E., ποσού τριών χιλιάδων τετρακοσίων εξήντα ευρώ (3.460,00 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.).

6. Επειδή, ο επίδικος Διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

7. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

9. Επειδή, η Προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016.

10. Επειδή, στις 08.11.2018, η Αναθέτουσα Αρχή προέβη στην κοινοποίηση της υπό εξέταση Προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, μέσω της «επικοινωνίας» του Διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ.

11. Επειδή, παραδεκτά και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, κατατέθηκε στις 17.11.2018 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ., η από 17 Νοεμβρίου 2018 παρέμβαση της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «.....» που εδρεύει, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η δε παρεμβαίνουσα έχει προφανές έννομο συμφέρον από την απόρριψη της ως άνω Προδικαστικής Προσφυγής, αφού προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της προσβαλλόμενης απόφασης, δεδομένου ότι

έχει ήδη ανακηρυχθεί προσωρινή ανάδοχος στον εν λόγω διαγωνισμό. Επομένως, η ασκηθείσα, κατά τα ανωτέρω, Παρέμβαση, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

12. Επειδή, στην κρινόμενη Προσφυγή, η προσφεύγουσα εταιρεία, η οποία υπέβαλε παραδεκτά προσφορά στον εν λόγω διαγωνισμό, προσδιορίζει επακριβώς και με πλήρη σαφήνεια τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την επίκληση βλάβης εκ μέρους της, λόγω του ότι είναι δεύτερη στη σειρά μειοδοσίας και έτσι σε περίπτωση απόρριψης της προσφοράς της παρεμβαίνουσας εταιρείας και προσωρινής αναδόχου, θα ανακηρυχθεί η ίδια προσωρινή ανάδοχος του εν λόγω διαγωνισμού και συνεπακόλουθα θεμελιώνει βάσιμα το πως στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη άμεσου, προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για την προσβολή της από 23 Οκτωβρίου 2018 προσβαλλόμενης Απόφασης της Συγκλήτου του Ιονίου Πανεπιστημίου (Απόσπασμα Πρακτικών της 4^{ης} Συνεδρίασης), κατά το μέρος που έκρινε ως παραδεκτή την Προσφορά της μοναδικής, πέραν της προσφεύγουσας, συμμετέχουσας και ήδη παρεμβαίνουσας, στον εν λόγω διαγωνισμό εταιρείας και αξιολόγησε την προσφορά αυτής ως υπέρτερη της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα.

Νομίμως και παραδεκτώς φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 7^{ου} Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π.

13. Επειδή, στο άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) που είναι εφαρμοστέος στον επίμαχο διαγωνισμό, ορίζεται ότι: *«Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. [...]».*

14. Επειδή, στο άρθρο 53 «Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης» παρ. 1 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: «Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρθρων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών.».

15. Επειδή, στο άρθρο 54 «Περιεχόμενο εγγράφων της σύμβασης» του Ν. 4412/2016 (άρθρο 42 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), ορίζεται ότι: «1. Οι τεχνικές προδιαγραφές που ορίζονται στην περίπτωση 1 του Παραρτήματος VII του Προσαρτήματος Α΄ παρατίθενται στα έγγραφα της σύμβασης και καθορίζουν τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά των έργων, των υπηρεσιών ή των αγαθών. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί επίσης να αναφέρονται στη συγκεκριμένη διαδικασία ή μέθοδο παραγωγής ή παροχής των ζητούμενων έργων, αγαθών ή υπηρεσιών ή σε ειδική διαδικασία άλλου σταδίου του κύκλου ζωής τους, ακόμη και αν οι παράγοντες αυτοί δεν αποτελούν μέρος της υλικής τους υπόστασης, υπό την προϋπόθεση ότι συνδέονται με το αντικείμενο της σύμβασης και είναι ανάλογα με την αξία και τους σκοπούς της. [...]

2. Οι τεχνικές προδιαγραφές εξασφαλίζουν ισότιμη πρόσβαση των οικονομικών φορέων στη διαδικασία σύναψης σύμβασης και δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία αδικαιολόγητων εμποδίων στο άνοιγμα των δημόσιων συμβάσεων στον ανταγωνισμό.

3. Οι τεχνικές προδιαγραφές διατυπώνονται με έναν από τους κατωτέρω τρόπους:

α) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών, υπό την προϋπόθεση ότι οι παράμετροι είναι επαρκώς προσδιορισμένες ώστε να επιτρέπουν στους προσφέροντες να προσδιορίζουν το αντικείμενο της σύμβασης και στις αναθέτουσες αρχές να αναθέτουν τη σύμβαση,

β) με παραπομπή σε τεχνικές προδιαγραφές και, με σειρά προτεραιότητας, σε εθνικά πρότυπα που αποτελούν μεταφορά ευρωπαϊκών πρότυπων, σε ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις, σε κοινές τεχνικές προδιαγραφές, σε διεθνή πρότυπα, σε άλλα τεχνικά συστήματα αναφοράς που έχουν θεσπιστεί από

ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης ή -όταν αυτά δεν υπάρχουν- σε εθνικά πρότυπα, σε εθνικές τεχνικές εγκρίσεις ή σε εθνικές τεχνικές προδιαγραφές στον τομέα του σχεδιασμού, του υπολογισμού και της εκτέλεσης των έργων και της χρησιμοποίησης των αγαθών, κάθε παραπομπή συνοδεύεται από τον όρο ή «ισοδύναμο»,

γ) ως επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις κατά τα οριζόμενα στην περίπτωση α', με παραπομπή, ως τεκμήριο συμβατότητας προς τις εν λόγω επιδόσεις ή λειτουργικές απαιτήσεις, στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β', δ) με παραπομπή στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β' για ορισμένα χαρακτηριστικά και με παραπομπή στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις που αναφέρονται στην περίπτωση α' για ορισμένα άλλα χαρακτηριστικά.

4. Οι τεχνικές προδιαγραφές, εκτός εάν δικαιολογείται από το αντικείμενο της σύμβασης, δεν περιέχουν μνεία συγκεκριμένης κατασκευής ή προέλευσης ή ιδιαίτερης μεθόδου κατασκευής που να χαρακτηρίζει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παρέχονται από έναν συγκεκριμένο οικονομικό φορέα ούτε εμπορικού σήματος, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, τύπων ή συγκεκριμένης καταγωγής ή παραγωγής που θα είχε ως αποτέλεσμα να ευνοούνται ή να αποκλείονται ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένα προϊόντα. Η εν λόγω μνεία επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, όταν δεν είναι δυνατόν να γίνει επαρκώς προσδιορισμένη και κατανοητή περιγραφή του αντικειμένου της σύμβασης κατ' εφαρμογή της παρ. 3. Η εν λόγω μνεία συνοδεύεται από τον όρο «ή ισοδύναμο».

5. Όταν η αναθέτουσα αρχή χρησιμοποιεί τη δυνατότητα παραπομπής στις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στην περίπτωση β' της παρ. 3, δεν απορρίπτει προσφορά με την αιτιολογία ότι τα προσφερόμενα έργα, αγαθά ή οι υπηρεσίες δεν πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές στις οποίες έχει παραπέμψει, εφόσον ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του, με κάθε ενδεδειγμένο μέσο, συμπεριλαμβανομένων των αποδεικτικών μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 56, ότι οι λύσεις που προτείνει πληρούν κατά ισοδύναμο τρόπο τις απαιτήσεις που καθορίζονται από τις τεχνικές προδιαγραφές.

6. Όταν η αναθέτουσα αρχή χρησιμοποιεί τη δυνατότητα που αναφέρεται στην περίπτωση α΄ της παρ. 3 για τη διατύπωση των τεχνικών προδιαγραφών με αναφορά στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις, δεν απορρίπτει προσφορά έργων, αγαθών ή υπηρεσιών που πληρούν ένα εθνικό πρότυπο το οποίο αποτελεί μεταφορά ευρωπαϊκού προτύπου, μία ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση, μία κοινή τεχνική προδιαγραφή, ένα διεθνές πρότυπο ή ένα τεχνικό πλαίσιο αναφοράς που έχει εκπονηθεί από έναν ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης, εφόσον οι εν λόγω προδιαγραφές καλύπτουν τις επιδόσεις ή τις λειτουργικές απαιτήσεις που ορίζει.

Ο προσφέρων αποδεικνύει στην προσφορά του, με κάθε ενδεδειγμένο μέσο, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 56, ότι το έργο, η αγαθό ή η υπηρεσία που πληροί το πρότυπο ανταποκρίνεται στις επιδόσεις ή στις λειτουργικές απαιτήσεις τις οποίες έχει ορίσει η αναθέτουσα αρχή.

7. Οι τεχνικές προδιαγραφές καθορίζονται και εγκρίνονται πριν την έναρξη της διαδικασίας σύναψης της σύμβασης κατά το άρθρο 61.

[...].».

16. Επειδή, το άρθρο 73 παρ. 4, περ. η) του Ν. 4412/2016 (άρθρο 57 παρ. 1 έως 6 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), ορίζει ότι: «εάν ο οικονομικός φορέας επιχειρεί να επηρεάσει με αθέμιτο τρόπο τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, να αποκτήσει εμπιστευτικές πληροφορίες που ενδέχεται να του αποφέρουν αθέμιτο πλεονέκτημα στη διαδικασία σύναψης σύμβασης ή να παράσχει εξ αμελείας παραπλανητικές πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις αποφάσεις που αφορούν τον αποκλεισμό, την επιλογή ή την ανάθεση,».

17. Επειδή, στο άρθρο 80 «Αποδεικτικά μέσα» παρ. 1 του Ν. 4412/2016 (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), ορίζεται ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν τα πιστοποιητικά, τις βεβαιώσεις και τα λοιπά αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 4 και 5 και στο Παράρτημα ΧΙΙ του Προσαρτήματος Α΄, ως απόδειξη της μη ύπαρξης λόγων αποκλεισμού, όπως αναφέρονται στα άρθρα 73 και 74 και της πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής,

σύμφωνα με τα άρθρα 75 και 76. Οι αναθέτουσες αρχές δεν απαιτούν αποδεικτικά μέσα, πλην εκείνων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο και στο άρθρο 82. Όσον αφορά το άρθρο 78, οι οικονομικοί φορείς μπορούν να στηρίζονται σε οποιοδήποτε κατάλληλο μέσο προκειμένου να αποδείξουν στην αναθέτουσα αρχή ότι θα έχουν τους αναγκαίους πόρους στη διάθεσή τους.».

18. Επειδή, στο άρθρο 86 «Κριτήρια ανάθεσης των συμβάσεων» του Ν. 4412/2016 (άρθρο 67 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), ορίζεται ότι: «1. Με την επιφύλαξη των εθνικών διατάξεων νόμου ή διοικητικών πράξεων σχετικά με την τιμή ορισμένων αγαθών ή την αμοιβή ορισμένων υπηρεσιών, οι αναθέτουσες αρχές βασίζουν την ανάθεση των δημόσιων συμβάσεων στην πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά.

2. Η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά κατά την κρίση της αναθέτουσας αρχής προσδιορίζεται βάσει της τιμής ή του κόστους, με χρήση προσέγγισης κόστους-αποτελεσματικότητας, όπως της κοστολόγησης του κύκλου ζωής, σύμφωνα με το άρθρο 87 και μπορεί να περιλαμβάνει τη βέλτιστη σχέση ποιότητας - τιμής, η οποία εκτιμάται βάσει κριτηρίων, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, ποιοτικών, περιβαλλοντικών ή/και κοινωνικών πτυχών που συνδέονται με το αντικείμενο της συγκεκριμένης δημόσιας σύμβασης. Στα κριτήρια αυτά μπορούν να περιλαμβάνονται, ιδίως:

α) η ποιότητα, περιλαμβανομένης της τεχνικής αξίας, τα αισθητικά και λειτουργικά χαρακτηριστικά, η προσβασιμότητα, ο σχεδιασμός για όλους τους χρήστες, τα κοινωνικά, περιβαλλοντικά και καινοτόμα χαρακτηριστικά και η εμπορία και οι σχετικοί όροι,

β) η οργάνωση, τα προσόντα και η εμπειρία του προσωπικού στο οποίο ανατίθεται η εκτέλεση της σύμβασης, στην περίπτωση που η ποιότητα του διατεθέντος προσωπικού μπορεί να έχει σημαντική επίδραση στο επίπεδο εκτέλεσης της σύμβασης,

γ) η εξυπηρέτηση μετά την πώληση και η τεχνική υποστήριξη,

δ) οι όροι παράδοσης, όπως η ημερομηνία παράδοσης, η διαδικασία και η προθεσμία παράδοσης ή η προθεσμία ολοκλήρωσης ή περαίωσης,

ε) η παροχή της εγγύησης της παραγράφου 2 του άρθρου 72,
στ) η προσαύξηση του προβλεπόμενου στα έγγραφα της σύμβασης χρόνου
εγγύησης,

[...].

5. Στα κριτήρια της παραγράφου 2 στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης παροχής υπηρεσιών, μπορούν να περιλαμβάνονται επιπλέον και ιδίως η ορθότητα αντίληψης από τον οικονομικό φορέα του αντικειμένου και των απαιτήσεων της σύμβασης, η επιτυχής επισήμανση προβλημάτων κατά την υλοποίηση και η διαμόρφωση κατάλληλων προτάσεων για την επίλυσή τους, η επαρκής ανάλυση - εξειδίκευση της καταλληλότητας και αποτελεσματικότητας της μεθοδολογίας υλοποίησης και των απαραίτητων εργαλείων υποστήριξης της εφαρμογής της, καθώς και η αποτελεσματική επικοινωνία του οικονομικού φορέα με την αναθέτουσα αρχή, κατά το στάδιο της εκτέλεσης της σύμβασης, ο αποτελεσματικός προσδιορισμός - τεκμηρίωση των κρίσιμων παραγόντων επιτυχίας και παρουσίαση εναλλακτικών τρόπων διασφάλισης τους, η ορθολογική ανάλυση του αντικειμένου της σύμβασης σε ενότητες εργασιών και σύνδεσή τους με τα ελάχιστα απαιτούμενα παραδοτέα και το χρονοδιάγραμμα που περιγράφονται στις τεχνικές προδιαγραφές αυτού, η πληρότητα - επάρκεια του καθορισμού των περιεχομένων των προσφερομένων παραδοτέων και τεκμηρίωση της διασφάλισης εφαρμοσιμότητας των λύσεων που προτείνονται, η καταλληλότητα του μοντέλου οργάνωσης της παροχής των υπηρεσιών, η επάρκεια και σαφήνεια κατανομής αρμοδιοτήτων στα μέλη της Ομάδας Έργου, τα επίπεδα διοίκησης.

[...].

8. Τα κριτήρια ανάθεσης θεωρούνται ότι συνδέονται με το αντικείμενο της δημόσιας σύμβασης, εφόσον συνδέονται με τα έργα, τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που θα παρασχεθούν στο πλαίσιο της σύμβασης σε σχέση με οποιαδήποτε πτυχή της και σε οποιοδήποτε από τα στάδια του κύκλου ζωής της, περιλαμβανομένων και των παραγόντων που εμπλέκονται:

α) στη συγκεκριμένη διαδικασία παραγωγής, διάθεσης ή εμπορίας των εν λόγω έργων, αγαθών ή υπηρεσιών ή

β) στη συγκεκριμένη διαδικασία άλλου σταδίου του κύκλου ζωής της, έστω και αν οι εν λόγω παράγοντες δεν αποτελούν μέρος της υλικής υπόστασής της.

9. Τα κριτήρια ανάθεσης δεν έχουν ως αποτέλεσμα την παροχή απεριόριστης ελευθερίας επιλογής στην εν λόγω αναθέτουσα αρχή. Διασφαλίζουν τη δυνατότητα αποτελεσματικού ανταγωνισμού και συνοδεύονται από προδιαγραφές που επιτρέπουν την αποτελεσματική επαλήθευση των πληροφοριών που παρέχονται από τους προσφέροντες, προκειμένου να αξιολογείται ο βαθμός συμμόρφωσής τους προς τα κριτήρια ανάθεσης. Εάν υπάρχουν αμφιβολίες, οι αναθέτουσες αρχές επαληθεύουν αποτελεσματικά την ακρίβεια των πληροφοριών και αποδείξεων, τις οποίες παρέχουν οι προσφέροντες.

10. Η αναθέτουσα αρχή διευκρινίζει στα έγγραφα της σύμβασης την σχετική στάθμιση που προσδίδει σε καθένα από τα κριτήρια που έχουν επιλεγεί για τον προσδιορισμό της πλέον συμφέρουσας από οικονομική άποψη προσφοράς, εκτός εάν αυτό καθορίζεται μόνο βάσει της τιμής. Η στάθμιση αυτή μπορεί να εκφράζεται με την πρόβλεψη περιθωρίου διακύμανσης με το κατάλληλο μέγιστο εύρος. Εάν δεν είναι δυνατή η στάθμιση για αντικειμενικούς λόγους, η αναθέτουσα αρχή επισημαίνει τα κριτήρια με φθίνουσα σειρά σπουδαιότητας.

11. Το άθροισμα των σχετικών συντελεστών βαρύτητας των Ομάδων κριτηρίων αξιολόγησης ανέρχεται σε κάθε περίπτωση σε 100. Η βαθμολόγηση και κατάταξη των προσφορών γίνεται, σύμφωνα με τον τύπο:

$$U = \sigma_1 \cdot K_1 + \sigma_2 \cdot K_2 + \dots + \sigma_n \cdot K_n$$

όπου: «σ_ν» είναι ο συντελεστής βαρύτητας του κριτηρίου ανάθεσης K_ν και ισχύει $\sigma_1 + \sigma_2 + \dots + \sigma_n = 1$.

Κάθε κριτήριο αξιολόγησης βαθμολογείται αυτόνομα με βάση τα στοιχεία της προσφοράς. Η βαθμολόγηση πρέπει να είναι πλήρως και ειδικά αιτιολογημένη και να περιλαμβάνει υποχρεωτικά, εκτός από τη βαθμολογία, και την λεκτική διατύπωση της κρίσης ανά κριτήριο. Προσωρινός ανάδοχος αναδεικνύεται εκείνος του οποίου η προσφορά έχει συγκεντρώσει το μεγαλύτερο αριθμό στο U».

[...].

13. Στις διαδικασίες συναψης δημοσίων συμβάσεων προμηθειών και παροχής γενικών υπηρεσιών, η βαθμολογία κάθε κριτηρίου αξιολόγησης κυμαίνεται από 100 έως 120 βαθμούς. Η βαθμολογία είναι 100 βαθμοί για τις περιπτώσεις που ικανοποιούνται ακριβώς όλοι οι όροι των τεχνικών προδιαγραφών. Η βαθμολογία αυτή αυξάνεται έως 120 βαθμούς όταν υπερκαλύπτονται οι τεχνικές προδιαγραφές. Η συνολική βαθμολογία όπως προκύπτει από τον τύπο της παρ. 11 κυμαίνεται από 100 έως 120 βαθμούς. Όταν η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά δεν προσδιορίζεται αποκλειστικά βάσει της τιμής και οι οικονομικοί φορείς έχουν υποχρέωση υποβολής οικονομικών προσφορών τότε πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά είναι εκείνη που παρουσιάζει το μικρότερο λόγο της συγκριτικής τιμής της προσφοράς προς τη βαθμολογία της. Συγκριτική τιμή προσφοράς είναι η τιμή που υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη την τιμή της προσφοράς και, εφόσον προβλέπεται από τη διακήρυξη, το κόστος. Η αναθέτουσα αρχή καθορίζει με σαφήνεια στη διακήρυξη τον ακριβή τρόπο υπολογισμού της συγκριτικής τιμής προσφοράς (π.χ. με μαθηματικό τύπο).

14. Αν κριτήριο ανάθεσης έχει οριστεί η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά με βάση τη βέλτιστη σχέση ποιότητας – τιμής κατά το παρόν άρθρο και η διαδικασία σύναψης της σύμβασης διενεργείται από ΚΑΑ, τα κριτήρια, οι ομάδες στις οποίες αυτά κατατάσσονται, καθώς και οι συντελεστές βαρύτητας αυτών εγκρίνονται από την ΚΑΑ.».

19.Επειδή, στο άρθρο 91 «Λόγοι απόρριψης προσφορών» του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης.

β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή

διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102.

γ) Για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 102.

δ) Η οποία είναι εναλλακτική προσφορά, αν τέτοια δεν επιτρέπεται ή, αν επιτρέπεται, δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις των εγγράφων της σύμβασης.

ε) Η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλει δύο ή περισσότερες προσφορές εκτός αν επιτρέπεται η υποβολή εναλλακτικής προσφοράς. Ο περιορισμός αυτός ισχύει, υπό τους όρους της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 73 και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων με κοινά μέλη, καθώς και στην περίπτωση οικονομικών φορέων που συμμετέχουν είτε αυτοτελώς είτε ως μέλη ενώσεων.

στ) Προσφορά υπό αίρεση.

ζ) Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης έργου, μελέτης ή παροχής τεχνικών και λοιπών συναφών επιστημονικών υπηρεσιών στις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 2 του άρθρου 95.

η) Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης προμηθειών ή γενικών υπηρεσιών, προσφορά η οποία θέτει όρο αναπροσαρμογής, χωρίς αυτό να προβλέπεται από τα έγγραφα της σύμβασης ή, εφόσον στα έγγραφα της σύμβασης προβλέπεται η κατάθεση δειγμάτων, η μη προσήκουσα κατάθεση τους.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται αναλόγως στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης των αιτήσεων συμμετοχής στην κλειστή διαδικασία, τη διαδικασία του ανταγωνιστικού διαλόγου, στην ανταγωνιστική διαδικασία με διαπραγμάτευση ή στη σύμπραξη καινοτομίας.».

20. Επειδή, στο άρθρο 104 «Χρόνος συνδρομής όρων συμμετοχής οφигενείς μεταβολές» του Ν. 4412/2016 (άρθρο 60 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), ορίζεται ότι: «1. Το δικαίωμα συμμετοχής και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής όπως ορίστηκαν στα έγγραφα της σύμβασης, κρίνονται κατά την

υποβολή της αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών του άρθρου 80, και κατά την σύναψη της σύμβασης σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 105.

2. Αν επέλθουν μεταβολές στις προϋποθέσεις τις οποίες οι προσφέροντες/υποψήφιοι είχαν δηλώσει ότι πληρούν, σύμφωνα με το άρθρο 79, οι οποίες επήλθαν ή για τις οποίες έλαβε γνώση ο προσφέρων/υποψήφιος μετά την δήλωση και μέχρι την ημέρα της έγγραφης ειδοποίησης για την προσκόμιση των δικαιολογητικών κατακύρωσης, οι προσφέροντες/υποψήφιοι οφείλουν να ενημερώσουν αμελλητί την αναθέτουσα αρχή σχετικά και το αργότερο μέχρι την ημέρα της έγγραφης ειδοποίησης για την προσκόμιση των δικαιολογητικών του άρθρου 80.

3. Σε περίπτωση έγκαιρης και προσήκουσας ενημέρωσης της αναθέτουσας αρχής για οφινγενείς μεταβολές κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου που επήλθαν στο πρόσωπο του προσωρινού αναδόχου, δεν καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του, που είχε προσκομισθεί, σύμφωνα με τις παραγράφους 4, 5 και 6 του άρθρου 72, και εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις των παραγράφων αυτών. Σε αντίθετη περίπτωση, καταπίπτει υπέρ της αναθέτουσας αρχής η εγγύηση συμμετοχής του προσωρινού αναδόχου, που είχε προσκομισθεί, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 72.».

21. Επειδή, στο άρθρο 106 του Ν. 4412/2016, ορίζεται ότι: «1. Η αναθέτουσα αρχή με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή της, μετά από γνώμη του αρμόδιου οργάνου, ματαιώνει τη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης:

α) εφόσον η διαδικασία απέβη άγονη είτε λόγω μη υποβολής προσφοράς είτε λόγω απόρριψης όλων των προσφορών ή αιτήσεων ή αποκλεισμού όλων των προσφερόντων ή συμμετεχόντων, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος βιβλίου και τα έγγραφα της σύμβασης ή

β) στην περίπτωση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 5 του άρθρου 105,

2. Ματαίωση της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης μπορεί να λάβει χώρα με ειδικώς αιτιολογημένη απόφαση της αναθέτουσας αρχής, μετά από γνώμη του αρμόδιου οργάνου, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) λόγω παράτυπης διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης,

β) αν οι οικονομικές και τεχνικές παράμετροι που σχετίζονται με τη διαδικασία ανάθεσης άλλαξαν ουσιωδώς και η εκτέλεση του συμβατικού αντικείμενου δεν ενδιαφέρει πλέον την αναθέτουσα αρχή ή τον φορέα για τον οποίο προορίζεται το υπό ανάθεση αντικείμενο,

γ) αν λόγω ανωτέρας βίας, δεν είναι δυνατή η κανονική εκτέλεση της σύμβασης,

δ) αν η επιλεγείσα προσφορά κριθεί ως μη συμφέρουσα από οικονομική άποψη,

ε) στην περίπτωση της παραγράφου 4 του άρθρου 97,

στ) για άλλους επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος όπως ιδίως δημόσιας υγείας ή προστασίας του περιβάλλοντος.

3. Αν διαπιστωθούν σφάλματα ή παραλείψεις σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας ανάθεσης, η αναθέτουσα αρχή μπορεί, μετά από γνώμη του αρμόδιου οργάνου, να ακυρώσει μερικώς τη διαδικασία ή να αναμορφώσει ανάλογα το αποτέλεσμά της ή να αποφασίσει την επανάληψή της από το σημείο που εμφιλοχώρησε το σφάλμα ή η παράλειψη.

4. Όταν συντρέχουν οι λόγοι για τη ματαίωση της διαδικασίας που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, η αναθέτουσα αρχή ακυρώνει τη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης για ολόκληρο το αντικείμενο της σύμβασης ή, αν οι λόγοι αυτοί συνδέονται με τμήμα της σύμβασης, για το εν λόγω τμήμα, εφόσον επιτρέπεται η κατάθεση τέτοιων προσφορών.

5. Η αναθέτουσα αρχή διατηρεί, επίσης, το δικαίωμα, μετά από γνώμη του αρμοδίου οργάνου, να αποφασίσει, παράλληλα με τη ματαίωση της διαδικασίας σύναψης, και την επανάληψη οποιασδήποτε φάσης της διαδικασίας σύναψης, με τροποποίηση ή μη των όρων της ή την προσφυγή στη διαδικασία των άρθρων 29 ή 32, εφόσον, στην τελευταία αυτή περίπτωση, πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις των άρθρων αυτών.

6. Ειδικά για την περίπτωση δ' της παραγράφου 2 για τη ματαίωση της διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης έργου, απαιτείται γνώμη του Τεχνικού

Συμβουλίου του Υπουργείου στο οποίο υπάγεται ή από το οποίο εποπτεύεται η αναθέτουσα αρχή ή του τεχνικού συμβουλίου της οικείας περιφέρειας, όταν στο οικείο Υπουργείο δεν υφίσταται τεχνικό συμβούλιο και όταν αναθέτουσες αρχές είναι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης Α΄ και Β΄ βαθμού ή ενώσεις ή νομικά πρόσωπα των οργανισμών αυτών.

7. Στις δημόσιες συμβάσεις έργων και σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 50 και ματαίωσης της διαδικασίας, δυνάμει του παρόντος άρθρου, η αναθέτουσα αρχή μπορεί, να εξαγοράσει τις μελέτες των τεχνικών λύσεων που κρίνει ικανοποιητικές και να προβεί σε νέα διαδικασία σύναψης σύμβασης έργου βάσει των μελετών αυτών. Η δυνατότητα αυτή πρέπει να αναφέρεται στα έγγραφα της σύμβασης κατά την αρχική διαδικασία.».

22. Επειδή, στην αιτιολογική σκέψη 102 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, μνημονεύεται ότι: «Όταν βασίζονται σε λόγους προαιρετικού αποκλεισμού, οι αναθέτουσες αρχές θα πρέπει να δίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην αρχή της αναλογικότητας. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορούν ελάχιστονες παρατυπίες να οδηγήσουν στον αποκλεισμό οικονομικού φορέα. Όταν, ωστόσο, συρρέουν επαναλαμβανόμενες περιπτώσεις ελασσόνων παρατυπιών, μπορεί να γεννηθούν αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία οικονομικού φορέα, οι οποίες μπορούν ενδεχομένως να δικαιολογούν τον αποκλεισμό του.» και επίσης ότι : «[...] Οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν να εξετάζονται τα μέτρα συμμόρφωσης που λαμβάνονται με σκοπό την πιθανή συμμετοχή τους στη διαδικασία [...]».

23. Επειδή, στο άρθρο 2.2.3 της Διακήρυξης, με τίτλο «Λόγοι αποκλεισμού», παρ. 2.2.3.4, περ. η) (σελ. 15) ορίζεται ότι: «εάν επιχείρησε να επηρεάσει με αθέμιτο τρόπο τη διαδικασία λήψης αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, να αποκτήσει εμπιστευτικές πληροφορίες που ενδέχεται να του αποφέρουν αθέμιτο πλεονέκτημα στη διαδικασία σύναψης σύμβασης ή να παράσχει εξ αμελείας παραπλανητικές πληροφορίες που ενδέχεται να επηρεάσουν ουσιωδώς τις αποφάσεις που αφορούν τον αποκλεισμό, την επιλογή ή την ανάθεση».

24.Επειδή, επιπλέον, το άρθρο 2.3 της Διακήρυξης με τίτλο «Κριτήρια Ανάθεσης» (σελ. 22), παρ. 2.3.1, υπό «1. Ομάδα Α' (συντελεστής βαρύτητας 80%)» ορίζει ότι: «Κριτήριο 1. Θα αξιολογηθεί και θα βαθμολογηθεί, ανάλογα η συμφωνία του προσφερόμενου εδεσματολογίου με το προτεινόμενο ενδεικτικό εδεσματολόγιο των τεχνικών προδιαγραφών καθώς και η δυνατότητα επιλογής μεταξύ τριών τουλάχιστον διαφορετικών κυρίως πιάτων.

Κριτήριο 3. Θα αξιολογηθεί και θα βαθμολογηθεί η μελέτη λειτουργίας του Φοιτητικού Εστιατορίου.

Κριτήριο 5. Θα αξιολογηθεί και θα βαθμολογηθούν οι πρόσθετες παροχές, οι οποίες θα συντελέσουν στην ποιοτικότερη εξυπηρέτηση των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας.», ενώ υπό «2. Ομάδα Β' (συντελεστής βαρύτητας 20%)», ορίζεται ότι: «Κριτήριο 1. Θα αξιολογηθεί και θα βαθμολογηθεί, ο αριθμός ατόμων, οι ειδικότητες τους, η κατάρτιση του προτεινόμενου προσωπικού που θα χρησιμοποιηθεί στο φοιτητικό εστιατόριο τα οποία θα τεκμηριώνονται με τίτλους σπουδών, ειδίκευσης κ.α. και η περιγραφή του εξοπλισμού που ο οικονομικός φορέας προτίθεται να εγκαταστήσει στο χώρο του φοιτητικού εστιατορίου ο οποίος θα συμβάλει στην παροχή καλύτερων υπηρεσιών.

Για την επιλογή της πλέον συμφέρουσας προσφοράς αξιολογούνται μόνον οι προσφορές που έχουν κριθεί ως τεχνικά αποδεκτές και σύμφωνες με τους όρους της Διακήρυξης. Σε κάθε περίπτωση, αξιολογούνται και βαθμολογούνται μόνο οι προσφορές που έχουν κριθεί αποδεκτές σύμφωνα με τους καθοριζόμενους ουσιώδεις όρους της Διακήρυξης.

Η βαθμολόγηση κάθε κριτηρίου αξιολόγησης κυμαίνεται από 100 βαθμούς στην περίπτωση που ικανοποιούνται ακριβώς όλοι οι όροι των τεχνικών προδιαγραφών, αυξάνεται δε μέχρι τους 120 βαθμούς όταν υπερκαλύπτονται οι απαιτήσεις του συγκεκριμένου κριτηρίου.

Κάθε κριτήριο αξιολόγησης βαθμολογείται αυτόνομα με βάση τα στοιχεία της προσφοράς. (Η βαθμολόγηση πρέπει να είναι πλήρως και ειδικά αιτιολογημένη και να περιλαμβάνει υποχρεωτικά, εκτός από τη βαθμολογία, και την λεκτική διατύπωση της κρίσης ανά κριτήριο).

Η σταθμισμένη βαθμολογία του κάθε κριτηρίου θα προκύπτει από το γινόμενο του επιμέρους συντελεστή βαρύτητας επί τη βαθμολογία του, η δε συνολική βαθμολογία της προσφοράς θα προκύπτει από το άθροισμα των σταθμισμένων βαθμολογιών όλων των κριτηρίων.

Κριτήρια με βαθμολογία μικρότερη από 100 βαθμούς (ήτοι που δεν καλύπτουν/παρουσιάζουν αποκλίσεις από τις τεχνικές προδιαγραφές της παρούσας) επιφέρουν την απόρριψη της προσφοράς.».

25. Επειδή, περαιτέρω, το άρθρο 2.4.6 της Διακήρυξης με τίτλο «Λόγοι απόρριψης προσφορών» (σελ. 28), περ. θ) ορίζει ότι: *«Η αναθέτουσα αρχή, με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:*

θ) η οποία παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσης διακήρυξης και αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης.»

26. Επειδή, κατά τα παγίως γεγόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Διακήρυξη του Διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του Διαγωνισμού (ΕΑ ΣΤΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό Διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του Διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον Διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της Προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη

Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο Διαγωνισμό και κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως παντός άλλου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού για δικαιολογητικά μη απαιτούμενα από τη Διακήρυξη (ΣτΕ 18/2011, ΣτΕ 19/2011, ΣτΕ 3703/2010, ΣτΕ 1616/2008, ΕΑ ΣτΕ 254/2008 κλπ).

27. Επειδή, σύμφωνα δε με την αρχή της τυπικότητας που διέπει όλους τους δημόσιους Διαγωνισμούς, η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣτΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους (ΕλΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 25 και C-599/10, SAG ELV Slovenko κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 27). Περαιτέρω, η ρητή παραπομπή της Διακήρυξης σε συγκεκριμένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τις καθιστά τμήμα του νομικού πλαισίου που διέπει τη διαγωνιστική διαδικασία, το οποίο δεσμεύει, κατά τα ανωτέρω, τόσο τη Διοίκηση όσο και τους υποψηφίους Αναδόχους που συμμετέχουν σε αυτήν (ΕλΣυν 1434/2017). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της Διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοϋλικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο Διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή

αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕΛΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της Διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του Διαγωνισμού, είτε κατά τη συνολολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του Διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕΛΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000 και VI Τμήμα ΕΛΣυν 78/2007).

28. Επειδή, ειδικότερα, η διαδικασία ανάθεσης των δημοσίων συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών, οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, όπως η τελευταία αντικατέστησε την Οδηγία 2004/18/ΕΚ, περιείχε ωστόσο όμοια με αυτήν ρύθμιση, διέπεται από την αρχή της διαφάνειας ως βασική προϋπόθεσή της, προς διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων. Σε συνέχεια των ανωτέρω σκέψεων, κατά πάγια αρχή του εθνικού και κοινοτικού δικαίου οι όροι μιας Διακήρυξης πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά. Ωστόσο, η αυστηρή αυτή ερμηνεία και εφαρμογή τους σχετίζεται με τη μονοσήμαντη ερμηνεία των όρων της Διακήρυξης και τη σύστοιχη αυτή αρχή της διαφάνειας, η οποία προϋποθέτει, ότι όλοι οι όροι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του Διαγωνισμού, κατά τρόπο ώστε, αφενός μεν να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και έχοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύσουν με τον ίδιο τρόπο, ώστε κάθε ενδιαφερόμενος αφενός μεν να διαθέτει όλες τις πληροφορίες που του είναι απαραίτητες για να αποφασίσει αν θα μετάσχει ή μη στον προκηρυχθέντα Διαγωνισμό, αφετέρου δε έκαστος ενδιαφερόμενος να έχει, σε περίπτωση

συμμετοχής του στο Διαγωνισμό, τις αυτές ακριβώς με τους λοιπούς διαγωνιζόμενους ευκαιρίες κατά το στάδιο προετοιμασίας και υποβολής της Προσφοράς του και εκ τρίτου να παρέχεται στην αναθέτουσα αρχή η δυνατότητα να ελέγξει αν όντως οι προσφορές των διαγωνιζομένων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ. Ράικο Δ., «Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων», Αθήνα-Θεσ/νικη, 2014, σελ. 177, υπ' αριθμ. 2/23.07.2014 Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., ΔΕΚ, απόφαση της 29.4.2004, C- 496/99 P, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκ. 111, πρβλ. και αποφάσεις της 20.9.1988, C-31/87, Beentjes, της 25.4.1996, C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, της 18.10.2001, C-19/00, SIAC Construction Ltd, της 12.12.2002, C-470/99, Universale- Bau AG, της 4.12.2003, C-448/01, EVN AG, WienstrommGmbH, ΣΤΕ 311/2006 7μ., 3497/2006, 214-5/2011, 1583/2012, Ολ. ΕΑ 136/2013, ΕΑ 53/2011, σκ. 23). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην αναθέτουσα αρχή να απορρίψει Προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228,σκ. 28, και απόφαση Medipac-Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54).

29. Επειδή, μια προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής, είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 36, ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Υπόθεση C-336/12, Manona, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ., σκέψη 40, ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Υπόθεση C-336/12, Manona, σκέψη 36), οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση κάποιας ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι προσφοράς και στην υποβολή μη υποβληθέντος δικαιολογητικού (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 11.05.2017, Υπόθεση C-131/2016, Archus and Gama ΔΕΕ, Απόφαση της 29.03.2012, Υπόθεση C-599/10, SAG ELV Slovensko κ.λπ.,

σκέψη 40, ΔΕΕ, Απόφαση της 10.10.2013, Manona, Υπόθεση C-336/12, σκέψη 36). Άλλωστε, η διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής αφορά, κατ' αρχήν, νομίμως υποβληθέντα δικαιολογητικά και όχι υποβληθέντα, μη νόμιμα κατά περιεχόμενο, δικαιολογητικά, καθόσον τυχόν μεταγενέστερη συμπλήρωση, των κρίσιμων μη νόμιμων δικαιολογητικών από τον οικονομικό φορέα, θα ισοδυναμούσε με ανεπίτρεπτη αντικατάστασή τους (βλ. ΔεφΑθ 319/2017). Ως εκ τούτου, η δυνατότητα διευκρινίσεων ή συμπληρώσεων δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια η αναθέτουσα αρχή δύναται να δέχεται εν γένει διορθώσεις παραλείψεων, οι οποίες κατά τη ρητή πρόβλεψη εγγράφων της σύμβασης επάγονται τον αποκλεισμό του υποψηφίου (βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 6.11.2014, Υπόθεση C-42/13, Cartiera dell' Adda SpA κατά CEM Ambiente SpA, σκέψη 46, υπ' αριθμ. 471/2018 Απόφαση 1^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 63).

30. Επειδή, οι προσφέροντες πρέπει να τυγχάνουν ίσης μεταχειρίσεως, τόσο κατά τον χρόνο που ετοιμάζουν τις προσφορές τους, όσο και κατά τον χρόνο που αυτές αποτιμώνται από την αναθέτουσα αρχή (ΔΕΕ, Απόφαση της 25.04.1996, Υπόθεση C-87/94, Επιτροπή κατά Βελγίου, σκέψη 54· Αποφάσεις της 27.11.2001, Υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Impresa Lombardini SpA, σκέψη 37· ΔΕΕ, Απόφαση της 19.06.2003, Υπόθεση C-315/01, GAT, σκέψη 73· ΔΕΕ, Απόφαση της 16.12.2008, Υπόθεση C-213/07, Μηχανική, σκέψη 45· ΔΕΕ, Απόφαση της 12.03.2015, C-538/13, eVigilo, σκέψη 33· ΔΕΕ, Απόφαση της 06.11.2014, Υπόθεση C 42/13, Cartiera dell'Adda, σκέψη 44· ΔΕΕ Απόφαση της 24.05.2016, Υπόθεση C-396/14, MT Højgaard A/S, Züblin A/S, σκέψη 37 κλπ).

31. Επειδή, με βάση την αρχή της τυπικότητας των δημόσιων διαγωνισμών, μόνο όταν έχει τεθεί όρος στη Διακήρυξη επί ποινή αποκλεισμού - είτε ουσιαστικός, είτε τυπικός - κάθε διαγωνιζόμενος έχει δικαίωμα να επικαλεσθεί παράβασή του και να επιδιώξει τον αποκλεισμό των άλλων διαγωνιζόμενων, προς διασφάλιση της αρχής της διαφάνειας, του ανταγωνισμού και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων (ΣΤΕ 194/2011).

32. Επειδή, η αρχή της αναλογικότητας, αποτελεί γενική αρχή του ενωσιακού δικαίου, σύμφωνα με την οποία, κάθε επιλεγόμενο μέτρο πρέπει να είναι συγχρόνως αναγκαίο και πρόσφορο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. (ΔΕΕ, Απόφαση της 22.10.2015, Υπόθεση C-425/14, Impresa Edilux Srl, σκέψη 29, ΔΕΕ, Απόφαση της 16.12.2008, Υπόθεση C-213/07, Μηχανική Α.Ε, σκέψη 49, ΔΕΕ, Απόφαση της 23.12.2009, Υπόθεση C-376/08, Serrantoni και Consorzio stabile edili, σκέψη 33, ΔΕΕ, Απόφαση της 19.05.2009, Υπόθεση C-538/07, Assitur, σκέψεις 21 και 23, ΔΕΕ, Απόφαση της 14.12.2004, Υπόθεση C-210/03, Swedish Match, σκέψη 47, ΔΕΕ Απόφαση της 11.07.2002, Υπόθεση C-210/00, Käserei Champignon Hofmeister, σκέψη 59 κλπ). Επίσης, μια άλλη πτυχή της αρχής της αναλογικότητας, αλλά και της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αποτελεί και η υποχρέωση αιτιολόγησης των δυσμενών αποφάσεων των αναθετουσών αρχών στο πλαίσιο διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, η οποία απορρέει και από τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου των κρατών-μελών και συνδέεται άμεσα και με την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας .

33. Επειδή, σχετικά με τον πρώτο υπό Β.1 προβαλλόμενο λόγο της υπό κρίση προσφυγής (Β.1.1-Β.1.4), περί μη συμμόρφωσης της προσφοράς της παρεμβαίνουσας με τον όρο 2.2.3.4 και τις διατάξεις του άρθρου 104 παρ. 2 του Ν. 4412/2016, λεκτέα είναι τα εξής. Όπως ορθά αναφέρει η παρεμβαίνουσα (σελ. 4-9 της ασκηθείσας παρέμβασής της) και η αναθέτουσα αρχή στο με αριθμό πρωτοκόλλου ΔΟ4/4250/Φ.Σιτ.018/15.11.2018 έγγραφό της (σελ. 2-10) με θέμα: «Απόψεις της Αναθέτουσας Αρχής επί της προδικαστικής προσφυγής ενώπιον της ΑΕΠΠ», το οποίο αναρτήθηκε στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 03.12.2018 και κοινοποιήθηκε στην Α.Ε.Π.Π. στις 03.12.2018, δεν μπορεί βάσιμα να υποστηριχθεί ότι η παρεμβαίνουσα παραβίασε τη διάταξη της παρ. 2.2.3.4, περ. η) της διακήρυξης (όμοια διατύπωση με την περίπτωση η) της παρ. 1 του άρθρου 73 του Ν. 4412/2016) για τους ακόλουθους λόγους. Η εταιρεία με την επωνυμία «ΧΟΥΤΟΣ CATERING Α.Ε.» κατά τον χρόνο υποβολής της υπ' αριθμ. 110874 προσφοράς της στον υπό κρίση διαγωνισμό, ήτοι στις

19.09.2018 και ώρα 12:37:41 μ.μ., δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει την σε βάρος της Κοινοπραξίας με την επωνυμία «.....» εκδοθείσα υπ' αριθμ. Φ.600/152/32427/27.09.2018 Πράξη της 98 ΑΔΤΕ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, δυνάμει της οποίας απορρίφθηκε η προσφορά της ανωτέρω κοινοπραξίας και αποφασίστηκε η κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής της, λόγω υποβολής ανακριβών δηλώσεων στο πλαίσιο άλλης διαγωνιστικής διαδικασίας και κατά συνέπεια δεν θα μπορούσε εκ των πραγμάτων να δηλώσει κάτι αντίστοιχο, στο υποβληθέν από αυτήν Ενιαίο Ευρωπαϊκό Έγγραφο Σύμβασης (Ε.Ε.Ε.Σ.), έχοντας ταυτόχρονα την πεποίθηση ότι τα όσα δήλωσε στο Ε.Ε.Ε.Σ. ήταν πράγματι αληθή (βλ. και Α.Ε.Π.Π. 181/2017). Εξάλλου, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, η παρεμβαίνουσα, κατά της προαναφερθείσας απορριπτικής απόφασης σε βάρος της κοινοπραξίας, στην οποία συμμετείχε, έχει ήδη ασκήσει την με Γ.Α.Κ. Α.Ε.Π.Π. 1051/12.10.2018 προδικαστική προσφυγή της. Επί της ανωτέρω ασκηθείσας προσφυγής, εκδόθηκε αρχικά η υπ' αριθμ. Α 468/2018 απόφαση της Α.Ε.Π.Π. για τη λήψη προσωρινών μέτρων, η οποία ανέστειλε προσωρινά την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, ενόψει και του με αριθμό πρωτοκόλλου 1207/142899/09.10.2018 εγγράφου της Διεύθυνσης Βιομηχανίας, το οποίο προσκομίστηκε μετ' επικλήσεως, ενώ στο μεταξύ έχει ήδη εκδοθεί από τις 28.11.2018, η υπ' αριθμ. 1033/2018 οριστική απόφαση της Α.Ε.Π.Π., η οποία έκανε εν μέρει δεκτή την προσφυγή της κοινοπραξίας, επιστρέφοντας κατ' αρχήν σε αυτήν την εγγυητική, αλλά και κρίνοντας επί της ουσίας της υπόθεσης, ότι: *«...αμφίβολο παραμένει το ζήτημα της πλήρωσης των προϋποθέσεων συμμετοχής της προσφεύγουσας (σ.σ. κοινοπραξίας) στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία και δη των προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται σωρευτικά κατά το χρόνο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης καθώς και εντέλει κατά τη σύναψη της σύμβασης, προϋποθέσεων που εν προκειμένω συνοψίζονται στη νόμιμη άδεια λειτουργίας της συμμετέχουσας και νυν προσφεύγουσας.»* (βλ. σκ. 43). Δεδομένου δε ότι η παρεμβαίνουσα, καίτοι δεν λαμβάνεται υπόψη ως προς τους περιλαμβανόμενους σε αυτό λοιπούς ισχυρισμούς, δήλωσε στο από 05.12.2018

πρόσθετο υπόμνημά της, το οποίο αναρτήθηκε αυθημερόν στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. ότι προτίθεται να ασκήσει εντός της δεκαήμερης προθεσμίας του άρθρου 372 του Ν. 4412/2016, αίτηση αναστολής στο κατά τόπον αρμόδιο Διοικητικό Εφετείο, διεκδικώντας τη δικαστική προστασία της για την αναστολή και την ακύρωση της υπ' αριθμ. 1033/2018 απόφαση της Α.Ε.Π.Π. Κατά συνέπεια, δοθέντων των ανωτέρω παραδοχών και με δεδομένη, κατά τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, την αμφισβήτηση ακόμα και εκ μέρους της αδειοδοτούσας αρχής, ως προς το αν το μέλος της συμμετέχουσας κοινοπραξίας με την επωνυμία «.....» διέθετε όντως ή όχι κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής της προσφοράς της, την απαραίτητη σύμφωνα με τη διακήρυξη του διαγωνισμού, άδεια λειτουργίας, η απόρριψη της προσφοράς της ανωτέρω κοινοπραξίας, τελεί υπό αναβληπική αίρεση, ήτοι γεγονός μέλλον και αβέβαιο και ταυτόχρονα, εμφανίζεται εξαιρετικά αμφίβολη η πλήρωσή της. Ως εκ τούτου, δεν συνάγεται πέραν πάσης αμφιβολίας, σύμφωνα με όσα αβάσιμα ισχυρίζεται προσφεύγουσα, σε τι συνίσταται η παραπλανητική πληροφορία, την οποία επιχείρησε να παράσχει στην αναθέτουσα αρχή, η παρεμβαίνουσα και μάλιστα κατά τρόπο που θα επηρέαζε ουσιωδώς και αθέμιτα υπέρ της την κρίση της τελευταίας σχετικά σχετικά με την τελική έκβαση του αποτελέσματος της διαγωνιστικής διαδικασίας. Δεν στοιχειοθετείται μετά βεβαιότητας ούτε ποιο είναι το πραγματικό γεγονός, στο οποίο θα μπορούσε να στηριχθεί βάσιμα η παραπλανητική πληροφορία που παρείχε η παρεμβαίνουσα, αφού ο αποκλεισμός της προσφοράς της κοινοπραξίας, στην οποία συμμετείχε στον προηγούμενο διαγωνισμό, δεν έχει σε καμία περίπτωση οριστικοποιηθεί και ειδικότερα αφορούσε σε ενδεχόμενη πλημμέλεια σχετική με την άδεια λειτουργίας του έτερου κοινοπρακτούντος μέλους, την οποία η νυν παρεμβαίνουσα δεν αποδεικνύεται αν γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει όταν συνέπραξε ευκαιριακά μαζί της, αλλά ούτε και προέκυψε, με σχέση αιτίου και αιτατού, πως η ανωτέρω γνώση της αναθέτουσας περί του εκκρεμούς αποκλεισμού της κοινοπραξίας, στην οποία συμμετείχε η παρεμβαίνουσα, θα μπορούσε πράγματι να επηρεάσει ουσιωδώς την κρίση της για το τελικό αποτέλεσμα του προκειμένου διαγωνισμού, όπως άλλωστε ρητά αναφέρει και η

αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της. Εξάλλου, σημαντικά στοιχεία που δεν συντρέχουν στην προκειμένη περίπτωση και που θα πρέπει η αναθέτουσα αρχή να λάβει σοβαρά υπόψη της για την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης, είναι η επίκληση περιστατικών με σοβαρές ενδείξεις για την επιδίωξη αθέμιτης επιρροής στη διαδικασία αποφάσεων, για την απόκτηση αθέμιτου πλεονεκτήματος του υποψηφίου, για τη θεμελίωση του κινδύνου (ενδεχόμενου) ουσιώδους επιρροής στο αποτέλεσμα του διαγωνισμού, ήτοι την απόφαση της αναθέτουσας αρχής που αφορά τη συγκεκριμένη υπό εξέλιξη και όχι οποιαδήποτε σύμβαση (βλ. Ράικο, Δημόσιες Συμβάσεις Ν. 4412/2016 Ερμηνεία κατ' άρθρο, 2018, σελ. 689, παρ. 83). Τα αυτά ισχύουν και ως προς την επίκληση του άρθρου 104 παρ. 2 του Ν. 4412/2016 εκ μέρους της προσφεύγουσας, αφού η παρεμβαίνουσα, ενόψει όσων αναπτύχθηκαν αμέσως ανωτέρω, δεν όφειλε να προβεί σε ενημέρωση της αναθέτουσας, εξαιτίας οψιγενών μεταβολών στο πρόσωπό της, καθώς τέτοια οψιγενής μεταβολή που να διαφοροποιεί επί τα χείρω, το καθεστώς της παρεμβαίνουσας, σε σχέση με την εικόνα που παρουσίαζε κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς της και συμμετοχής της στον εν λόγω διαγωνισμό, δεν διαπιστώθηκε.

34. Επειδή, περαιτέρω, σχετικά με τη φύση της κοινοπραξίας, πρέπει να ειπωθούν τα εξής. Όπως γινόταν παγίως δεκτό και κατά το παρελθόν (βλ. Γ Σωτηρόπουλο εις ΔικΠΕ, τόμος 2, 2001, παρ. 29, αριθμ. 30 επ.), η κοινοπραξία κατ' αρχήν δεν διέθετε αυτοτελώς νομική προσωπικότητα, αλλά πρόκειται για μια ενοχική σύμβαση, της οποίας το κύριο χαρακτηριστικό είναι η εκ μέρους των συμβαλλομένων μερών επίτευξη ενός κοινού στόχου (Β. Βάθης, Συμπράξεις Επιχειρήσεων (joint ventures), Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 2009, σελ. 20). Η κοινοπραξία, ως σύμπραξη προσώπων προς επιδίωξη κοινού σκοπού αποτελεί κατ' αρχήν προσωπική εταιρία, που μπορεί να λειτουργεί ως εξωτερική ή εσωτερική (αφανής) εταιρία, αστική ή εμπορική (ανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό) με ή χωρίς νομική προσωπικότητα, εφόσον τηρηθούν οι διατυπώσεις δημοσιότητας συγκεκριμένου εταιρικού τύπου και εφόσον επιδιώκει οικονομικό σκοπό. Χαρακτηριστικό δε γνώρισμα της κοινοπραξίας

στην πρωτογενή μορφή της είναι ότι τα μέλη της διατηρούν την ανεξαρτησία τους και δεν προβαίνουν στη σύσταση ενός νέου νομικού προσώπου, αλλά διατηρούν την επιχειρηματική και νομική τους αυτοτέλεια, θεωρώντας κατά κανόνα την συνεργασία του ως ευκαιριακή. Συνεπώς, το συναλλακτικό μόρφωμα της κοινοπραξίας, το οποίο δεν ανήκει στον *numerus clausus* των εταιρικών τύπων, αποσκοπεί πρωτίστως στον συντονισμό και την οργάνωση της δράσης των μελών της. Σύμφωνα με άλλη διατύπωση, η κοινοπραξία μετασχηματίζεται σε συναλλακτικό μόρφωμα, μη ρυθμισμένο στον νόμο, ως ενοχή σύμπραξης και συνεργασίας ανάμεσα στα μέλη της, κατ' αρχήν άτυπη (Σιαφαρίκα Αθηνά, Ζητήματα εκ της Κοινοπραξίας, σελ. 6). Με το άρθρο 293 του Ν. 4072/2012 αποτυπώθηκαν οριστικά σε διάταξη νόμου, παγιωμένες αντιλήψεις σχετικά με τη νομική φύση και τη λειτουργία της κοινοπραξίας, αίροντας την αμφισβήτηση και την ανασφάλεια δικαίου, γύρω από τα ζητήματα που αφορούν τη δράση της. Ωστόσο, αναμφισβήτητη παραμένει η νομική και επιχειρηματική αυτοτέλεια των μελών που απαρτίζουν την κοινοπραξία και ο ευκαιριακός χαρακτήρας της συνεργασίας τους (Β. Βάθης, Συμπράξεις Επιχειρήσεων (*joint ventures*), Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 2009, σελ. 7), με συνέπεια, μετά την επίτευξη ή την αδυναμία επίτευξης του σκοπού της κοινοπραξίας ή της παρέλευσης του χρονικού διαστήματος που προβλέπει η συμφωνία σύστασή τους κλπ., τα κοινοπρακτούντα μέρη συνεχίζουν ανεξάρτητα την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, την οποία φυσικά μπορούν να ασκούν και παράλληλα κατά τη διάρκεια που δραστηριοποιείται η μεταξύ τους συσταθείσα κοινοπραξία (Μαρία Χατζηκωστή, Η Κοινοπραξία: δικαιοπρακτική δέσμευση και ευθύνη των μελών της, σελ. 30, 50 και εκεί περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία και θεωρία). Ομοίως, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις της νομολογίας (βλ. Γ Σωτηρόπουλο εις ΔικΠΕ, τόμος 2, 2001, παρ. 29, αριθμ. 42 επ.), παγίως αναγνωρίζεται η δικονομική υπόσταση της κοινοπραξίας, με σκοπό να έχει αυτή τη δυνατότητα να ενάγει και να ενάγεται στο όνομά της και για την προάσπιση των έννομων συμφερόντων της. Συγκεκριμένα, όπως δέχεται η νομολογία, η κοινοπραξία είναι ένωση φυσικών ή νομικών προσώπων, η οποία δεν έχει ιδιαίτερη νομική μορφή και

δεν διαθέτει μεν νομική προσωπικότητα, αλλά δύναται ως τοιαύτη να μετέχει σε διαγωνισμό διενεργούμενο για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως και να καθίσταται υποκείμενο όλων των συναφών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Έχει δε, κατ'εξαίρεση, την ικανότητα να είναι διάδικος στις υποθέσεις εκείνες στις οποίες ο νόμος αναγνωρίζει αυτήν ως υποκείμενο εννόμων σχέσεων, όπως συμβαίνει με τη νομοθεσία που διέπει την ανάθεση και εκτέλεση της κατασκευής δημοσίων έργων, υπό τους όρους όμως τους οποίους η συγκεκριμένη νομοθεσία θεσπίζει (πρβλ. ΣτΕ 3485/2014, 239, 2094/1990, επίσης ΣτΕ 734/2004, 971/1998 Ολομ., 2840/1988, 2672, 3143/1987, 2923/1986, 1845/1983). Συνεπώς, κατά κανόνα, σύμφωνα με γενική αρχή του δικονομικού δικαίου, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι μέλος κοινοπραξίας, η οποία λαμβάνει μέρος σε τέτοιο διαγωνισμό με υποβολή σχετικής προσφοράς, δεν νομιμοποιείται αυτοτελώς για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων κατά των πράξεων ή παραλείψεων της Αναθέτουσας Αρχής που προσβάλλουν τα έννομα συμφέροντα της κοινοπραξίας, αφού άλλωστε μόνο στην κοινοπραξία ως ανάδοχο - και όχι αυτοτελώς σε μέλος της - δύναται να κατακυρωθεί τελικώς το αποτέλεσμα του διαγωνισμού (πρβλ. ΣτΕ 971/1998 Ολομ., ενώ για τη δικονομική αντιμετώπιση της κοινοπραξίας εκ μέρους του ΔΕΕ και των ελληνικών δικαστηρίων, βλ. Μηκίδη, Συμβάσεις Δημοσίων Έργων, 2009, σελ. 119-120). Τέλος, προς επίρρωση των ανωτέρω αναφερομένων σκέψεων και σαν επιχείρημα από το μείζον στο έλασσον (*argumentum a maiori ad minus*), έχει κριθεί από το ΔΕΕ ότι ήταν ασύμβατη με τη ενωσιακή νομοθεσία και παραβίαζε την αρχή της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας, διάταξη εθνικού δικαίου που προέβλεπε τον αυτόματο αποκλεισμό από τη συμμετοχή σε διαγωνισμό, σε περίπτωση υποβολής ταυτόχρονων και ανταγωνιστικών προσφορών από μόνιμη κοινοπραξία (μόνιμης και όχι ευκαιριακής συνεργασίας) και από μία ή περισσότερες από τις επιχειρήσεις που την απαρτίζουν. Συγκεκριμένα, το ΔΕΕ (βλ. απόφαση της 23^{ης} Δεκεμβρίου 2009, C-376/08, Serrantoni Srl Consorzio stabile edili Srl κατά Comune di Milano, σκέψεις 37-45, EU:C:2009:808) έκρινε ότι ένας τέτοιος κανόνας συστηματικού αποκλεισμού ο οποίος συνεπάγεται επίσης, για τις

αναθέτουσες αρχές, απόλυτη υποχρέωση αποκλεισμού των οικείων οντοτήτων, ακόμη και στις περιπτώσεις που οι μεταξύ τους σχέσεις δεν ασκούν επιρροή στη συμπεριφορά τους στο πλαίσιο των διαδικασιών στις οποίες αυτές έχουν μετάσχει, είναι αντίθετος προς το κοινοτικό συμφέρον το οποίο έγκειται στη διασφάλιση της συμμετοχής του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού επιχειρήσεων στους διαγωνισμούς και βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της εφαρμογής των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας (βλ. υπό την έννοια αυτή, όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/50, απόφαση της 19^{ης} Μαΐου 2009, C-538/07, Assitur Srl κατά Camera di Commercio, Industria, Artigiano e Agricoltura di Milano, σκέψεις 26 έως 29, EU:C:2009:317). Στην ίδια λογική, έχει κριθεί παγίως από το ΔΕΕ, ότι ο αυτόματος αποκλεισμός υποψηφίων ή προσφερόντων που τελούν σε σχέση ελέγχου ή συνδέσεως με άλλους υποψήφιους ή προσφέροντες βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την πρόληψη τυχόν μορφών συμπαιγνίας και, ακολούθως, για τη διασφάλιση της τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχείρισεως και της υποχρεώσεως διαφάνειας (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 19^{ης} Μαΐου 2009, Assitur Srl κατά Camera di Commercio, Industria, Artigiano e Agricoltura di Milano, C-538/07, EU:C:2009:317, σκέψη 28, της 23^{ης} Δεκεμβρίου 2009, Serrantoni Srl Consorzio stabile edili Srl κατά Comune di Milano, C-376/08, EU:C:2009:808, σκέψεις 38 και 40, καθώς και της 22ας Οκτωβρίου 2015, Impresa Edilux και SICEF, C-425/14, EU:C:2015:721, σκέψεις 36 και 38). Πράγματι, τέτοιος αυτόματος αποκλεισμός συνιστά αμάχητο τεκμήριο για τη δυνατότητα αμοιβαίας παρεμβάσεως στις προσφορές που έχουν αντιστοίχως υποβάλει, για την ίδια σύμβαση, επιχειρήσεις που τελούν μεταξύ τους σε σχέση ελέγχου ή συνδέσεως. Επομένως, δεν παρέχει στους εν λόγω υποψήφιους ή προσφέροντες τη δυνατότητα να αποδείξουν ότι έχουν καταρτίσει τις προσφορές τους κατά τρόπο ανεξάρτητο και, ως εκ τούτου, είναι αντίθετος στο συμφέρον της Ένωσης το οποίο έγκειται στη διασφάλιση της συμμετοχής του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού προσφερόντων σε διαδικασίες διαγωνισμών (βλ., αποφάσεις της 19^{ης} Μαΐου 2009, Assitur Srl κατά Camera di Commercio,

Industria, Artigiano e Agricoltura di Milano, C-538/07, EU:C:2009:317, σκέψεις 29 έως 30, της 23^{ης} Δεκεμβρίου 2009, Serrantoni Srl Consorzio stabile edili Srl κατά Comune di Milano, C-376/08, EU:C:2009:808, σκέψεις 39 και 40, καθώς και της 22^{ας} Οκτωβρίου 2015, Impresa Edilux και SICEF, C-425/14, EU:C:2015:721, σκέψη 36). Ειδικά στην προκειμένη περίπτωση, όπου δεν διαπιστώθηκε η προαναφερόμενη σχέση διαρκούς ελέγχου ή συνδέσεως μεταξύ της παρεμβαίνουσας και της κοινοπραξίας, καθόσον πρόκειται για πληροφορία, που αφορά σε κοινοπραξία που συστήθηκε ευκαιριακά, για μεμονωμένη συμμετοχή σε συγκεκριμένη (παλαιότερη) διαγωνιστική διαδικασία, η τήρηση της αρχής της αναλογικότητας συνεπάγεται, ότι η οικεία αναθέτουσα αρχή οφείλει να εξετάσει και να εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, προκειμένου να καθοριστεί αν η έλλειψη πληροφόρησης επί της πρότερης διαγωνιστικής συμπεριφοράς της εν λόγω κοινοπραξίας άσκησε συγκεκριμένη επιρροή στο αντίστοιχο περιεχόμενο της προσφοράς που υπέβαλε το ένα μέλος αυτής και ήδη παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο της εξεταζόμενης διαδικασίας δημόσιου διαγωνισμού.

35. Επειδή, συνεπώς, τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις επιλογής και οι διατάξεις περί αποκλεισμού υποψήφιων αναδόχων στο πλαίσιο της διαδικασίας σύναψης δημοσίων συμβάσεων και υπό το πρίσμα του Ν. 4412/2016 θα πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται ουσιαστικά και όχι τυπολατρικά με βασικό γνώμονα την εξυπηρέτηση της θεμελιώδους αρχής του ελεύθερου, πραγματικού και αποτελεσματικού ανταγωνισμού που εγγυάται την ακώλυτη πρόσβαση όλων των υποψηφίων στην αγορά των δημόσιων συμβάσεων (βλ. Α. Σπυρίδωνος, «Δημόσιο συμφέρον και λόγοι αποκλεισμού υποψηφίων στις δημόσιες συμβάσεις», ΘΠΔΔ Τεύχος 6/2017, σελ. 537 επόμε.). Εν προκειμένω λοιπόν, όταν το ΔΕΕ δέχεται ότι ακόμα και σε περίπτωση μόνιμης κοινοπραξίας, ο εκ προοιμίου αποκλεισμός αυτής, λόγω του ότι συμμετέχει σε δημόσιο διαγωνισμό, υποβάλλοντας ανταγωνιστική προσφορά με μέλη της, τα οποία συμμετέχουν αυτόνομα στον ίδιο διαγωνισμό, ακόμη και αν η εν λόγω κοινοπραξία δεν έχει μετάσχει στη διαδικασία για λογαριασμό και προς το

συμφέρον των εν λόγω επιχειρήσεων, χωρίς να παρέχεται η δυνατότητα είτε στην κοινοπραξία είτε στις οικείες επιχειρήσεις να αποδείξουν ότι οι προσφορές τους καταρτίστηκαν εντελώς ανεξάρτητα και ότι, κατά συνέπεια, δεν υπάρχει κίνδυνος επηρεασμού του ανταγωνισμού μεταξύ των υποβαλλόντων προσφορά, βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της εφαρμογής των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, δεν δύναται να υποστηριχθεί ότι η παρεμβαίνουσα είχε οποιαδήποτε υποχρέωση ενημέρωσης της αναθέτουσας αρχής είτε αρχικά κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς της είτε κατά το άρθρο 104 παρ. 2 του Ν. 4412/2016, οψιγενώς κα τυχόν τέτοια παράλειψη εκ μέρους της, πληρούσε καθ' οιονδήποτε τρόπο το πραγματικό του κανόνα του άρθρου 73 παρ. 4, περιπτ. η) του Ν. 4412/2016. Ως εκ περισσού, πέραν των όσων αναλυτικά εκθέτει και η αναθέτουσα αρχή, στις ανωτέρω απόψεις της, είναι σαφές ότι η οποιαδήποτε ανακριβής δήλωση, στα πλαίσια έτερης διαγωνιστικής διαδικασίας, η οποία βαραίνει την κοινοπραξία, στην οποία συμμετείχε ευκαιριακά και χωρίς πρόθεση μόνιμης συνεργασίας η νυν παρεμβαίνουσα, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί ότι συνιστά πλημμέλεια που θα έπρεπε να δηλωθεί από την ίδια, με αφορμή τη συμμετοχή της στην τρέχουσα διαγωνιστική διαδικασία. Ο ανωτέρω συλλογισμός εξάλλου, επιρρωνύεται από το γεγονός ότι όπως απέδειξε και η παρεμβαίνουσα, η πλημμέλεια στη δήλωση του Ε.Ε.Ε.Σ. της κοινοπραξίας, αφορούσε σε ανάκληση της άδειας λειτουργίας της εταιρείας «.....» και όχι της παρεμβαίνουσας. Κατά συνέπεια, με δεδομένο ότι πρόκειται για διαφορετικό οικονομικό φορέα, υπό την έννοια της σαφούς διάκρισης του νομικού προσώπου της παρεμβαίνουσας, σε σχέση με την κοινοπραξία στην οποία ευκαιριακά και όχι με τη μορφή της μόνιμης συνεργασίας, συμμετείχε στα πλαίσια διαφορετικού διαγωνισμού (βλ. αναλυτικά αμέσως ανωτέρω και προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων τη σχετική ανάλυση που κάνει η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της), δεν προέκυψε σε τι συνίστατο η αναξιοπιστία της παρεμβαίνουσας έναντι της αναθέτουσας αρχής, ως προς την παροχή παραπλανητικών πληροφοριών στην τελευταία και ως εκ τούτου, κατά την

κρίση του Κλιμακίου, δεν στοιχειοθετείται παραβίαση των επικαλούμενων από την προσφεύγουσα διατάξεων της διακήρυξης ή του Ν. 4412/2016, παρ. 2.2.3.4 περ. η) και άρθρο 73 παρ. 4, περ. η). Συνεπώς, ο πρώτος λόγος προσφυγής απορρίπτεται ως αβάσιμος, ενώ αντίστοιχα γίνεται δεκτός ο σχετικός λόγος παρέμβασης και οι απόψεις της αναθέτουσας αρχής.

36. Επειδή, σχετικά με τον δεύτερο υπό Β.2 προβαλλόμενο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, περί μη συμμόρφωσης της προσφοράς της παρεμβαίνουσας με τις κατ' ελάχιστον τεχνικές προδιαγραφές του «ΠΙΝΑΚΑ 1. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ» του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α της διακήρυξης με τίτλο «ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΔΟΧΟΥ», πρέπει να ειπωθούν τα ακόλουθα. Όπως ορθά αναφέρει η παρεμβαίνουσα (σελ. 9-13 της ασκηθείσας παρέμβασής της) και η αναθέτουσα αρχή στις ανωτέρω απόψεις της, η προσφορά της παρεμβαίνουσας συμμορφώθηκε πλήρως με τα οριζόμενα στις σχετικές διατάξεις της διακήρυξης. Συγκεκριμένα, όπως ορθά ισχυρίζονται αμφότερες, η αναθέτουσα αρχή και η παρεμβαίνουσα, αλλά και προκύπτει από την αδιάστικτη διατύπωση του άρθρου 2.3 της διακήρυξης, με τίτλο «Κριτήρια Ανάθεσης», παρ. 2.3.1 «Κριτήριο Ανάθεσης», το προσφερόμενο εδεσματολόγιο θα αξιολογηθεί και θα βαθμολογηθεί ανάλογα με τη συμφωνία του με το «...*προτεινόμενο ενδεικτικό εδεσματολόγιο των τεχνικών προδιαγραφών...*», υπό την έννοια ότι καθορίζονται στο κείμενο της διακήρυξης, οι ελάχιστες καθοριζόμενες επιλογές φαγητού και η ελάχιστη καθοριζόμενη συχνότητα προσφοράς ορισμένων κατηγοριών εδεσμάτων. Ειδικότερα, στον συγκεκριμένο πίνακα, περιγράφεται με τρόπο ευέλικτο ως προς την ημερολογιακή κατανομή τους, η κατάσταση των πρώτων υλών του εβδομαδιαίου προγράμματος, ο οποίος είναι προφανές ότι καταλείπει την ευχέρεια στους συμμετέχοντες να παράσχουν το προσφερόμενο εδεσματολόγιό τους ως προς την κατανομή των φαγητών στις ημέρες της εβδομάδας, στη λογική της διαμόρφωσης του πίνακα της διακήρυξης με σκοπό την απεικόνιση ενός πλούσιου και εναλλασσόμενου διαιτητικά μενού, το οποίο θα προσφέρει την απαραίτητη ποικιλία θρεπτικών συστατικών. Ωστόσο, όπως

Αριθμός Απόφασης: 1166 /2018

υποστηρίζει και η αναθέτουσα αρχή, σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι κάποια προσφορά δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις της διακήρυξης, εφόσον δεν ακολουθεί αναγκαστικά τον καθορισμό των ημερών του πίνακα. Στο ίδιο συμπέρασμα, σχετικά με την υποχρεωτικότητα του προσφερόμενου εδεσματολογίου, μόνο ως προς τις ελάχιστες καθοριζόμενες επιλογές φαγητού και την ελάχιστη καθοριζόμενη συχνότητα προσφοράς ορισμένων κατηγοριών εδεσμάτων, αλλά όχι ως προς την κατανομή του στις ημέρες της εβδομάδας, οδηγούν και οι με αριθμό πρωτοκόλλου ΔΟ4/3025/10.09.2018 διευκρινίσεις της αναθέτουσας αρχής, όπως αυτές κοινοποιήθηκαν μέσω του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 10.09.2018 σε όλους τους συμμετέχοντες. Άλλωστε, όπως επισημαίνουν τόσο η παρεμβαίνουσα όσο και η αναθέτουσα αρχή, ούτε και το προσφερόμενο από την προσφεύγουσα εδεσματολόγιο συμμορφώνεται απολύτως με τον καθορισμό των ημερών του υπό κρίση πίνακα και σε αυτή την περίπτωση, για τον ίδιο ακριβώς λόγο, απορριπτέα θα τύγγχανε και η προσφορά της ίδιας. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα υποστηριζόμενα τόσο από την αναθέτουσα αρχή, όσο και από την παρεμβαίνουσα, βάσει της διακήρυξης, η κατηγορία πρώτων υλών κρέας και κιμάς είναι διακριτές. Ωστόσο, η προσφορά της προσφεύγουσας περιλαμβάνει (ως παράδειγμα) σε συγκεκριμένη ημέρα ως κύριο πιάτο, εκτός από μπριζόλα νωπή, επιπροσθέτως τουλάχιστον 2 ακόμα κυρίως πιάτα στην κατηγορία κρέας (κοτόπουλο) και κιμάς (σουτζουκάκια), την στιγμή που ο ΠΙΝΑΚΑΣ 1 ορίζει αποκλειστικά κρέας. Για τον λόγο αυτό, με βάση τη σαφή διατύπωση του επίμαχου όρου της διακήρυξης, ορθώς και οι δύο προσφορές θεωρήθηκε ότι πληρούσαν τις κατ' ελάχιστον ορισθείσες στην διακήρυξη τεχνικές προδιαγραφές του ΠΙΝΑΚΑ 1 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων κατά την κρίση του Κλιμακίου δεν διαπιστώθηκε ουδεμία πλημμέλεια στην υποβολή της προσφοράς της παρεμβαίνουσας, σχετικά με τις προβλεπόμενες τεχνικές προδιαγραφές του ΠΙΝΑΚΑ 1 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α και ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος προσφυγής απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ αντίστοιχα γίνεται δεκτός ο σχετικός λόγος παρέμβασης και οι απόψεις της αναθέτουσας αρχής.

37. Επειδή, σχετικά με τον τρίτο υπό Β.3 προβαλλόμενο λόγο της υπό κρίση προσφυγής (Β.3.1-Β.3.3), σχετικά με την πλημμέλεια της συγκριτικής βαθμολόγησης μεταξύ των δύο προσφορών επί του Κριτηρίου 1 της Ομάδας Α΄ της διακήρυξης, θα πρέπει να γίνουν οι εξής αναφορές. Όπως ορθά επισημαίνει η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της, η προσφορά της παρεμβαίνουσας αξιολογήθηκε ως υπέρτερη της προσφοράς της προσφεύγουσας και έλαβε βαθμολογία μεγαλύτερη από το 100, λαμβάνοντας υπόψη ότι το διευρυμένο ωράριο λειτουργίας του φοιτητικού εστιατορίου που προσέφερε η παρεμβαίνουσα, υπερέκαλυπτε τις απαιτήσεις της διακήρυξης. Σε αντίθεση δε με όσα αβάσιμα υποστηρίζει η προσφεύγουσα στον υπό Β.3.1 λόγο προσφυγής της, όπως άλλωστε τονίζει και η αναθέτουσα αρχή, στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α της διακήρυξης, με τίτλο «ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΑΔΟΧΟΥ», παρ. 3 «ΟΡΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ», σημείο ο), αναφέρεται ρητά το προτεινόμενο από την αναθέτουσα αρχή, ωράριο λειτουργίας του εστιατορίου, το οποίο και προφανώς αποτελούσε μέρος της τεχνικής προσφοράς του συμμετέχοντος που θα αξιολογούσε η Επιτροπή Διενέργειας του Διαγωνισμού. Κατά συνέπεια, όπως βάσιμα ισχυρίζεται και η παρεμβαίνουσα, το διευρυμένο ωράριο λειτουργίας συνεπάγεται και τη δυνατότητα εξυπηρέτησης μεγαλύτερου όγκου φοιτητών και άρα καλύτερης εξυπηρέτησης των σπιζομένων. Ως εκ τούτου, δοθέντος ότι κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, το ωράριο λειτουργίας του εστιατορίου, πράγματι αποτελούσε στοιχείο των τεχνικών προδιαγραφών προς αξιολόγηση της προσφοράς εκάστου συμμετέχοντος, ορθά κρίθηκε από την αναθέτουσα αρχή ότι η προσφορά της παρεμβαίνουσας υπερερούσε της αντίστοιχης της προσφεύγουσας, υπερεκαλύπτοντας ως προς αυτό το στοιχείο τους όρους της διακήρυξης και έτσι, έλαβε βαθμολογία μεγαλύτερη του 100.

38. Επειδή, αντίστοιχα με τον υπό Β.3.2 λόγο προσφυγής, όπως αναφέρει χαρακτηριστικά και το με αριθμό πρωτοκόλλου 3700/19.10.2018 Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας του Διαγωνισμού, η προσφορά του εδεσματολογίου εκάστου προσφέροντος, σε ό,τι αφορά στο κριτήριο βαθμολόγησης 1 της

διακήρυξης, θα κρινόταν με βάση οκτώ (8) επιμέρους υποκριτήρια αξιολόγησης (ως προς το πρωινό, ως προς το πρώτο πιάτο, ως προς το κυρίως πιάτο στο μεσημεριανό και στο δείπνο, ως προς τα ειδικά μενού, ως προς το ψωμί, ως προς τις γαρνιτούρες, ως προς το επιδόρπιο και τέλος, ως προς το φρούτο). Από αυτά, η προσφορά της παρεμβαίνουσας κρίθηκε από την αναθέτουσα αρχή, ότι υπερέρχει σε πέντε (5), η προσφορά της προσφεύγουσας σε ένα (1), ενώ σε δύο (2) οι δύο προσφορές κρίθηκαν ισοδύναμες. Όπως παραδέχεται και η αναθέτουσα αρχή, μπορεί το υποκριτήριο των προσφερόμενων κυρίως πιάτων, στο οποίο και υπερείχε η προσφορά της προσφεύγουσας, να έχει ιδιαίτερη βαρύτητα για τη συνολική αξιολόγηση του κριτηρίου 1, ωστόσο, όπως βάσιμα υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της, δεν κρίνεται όμως ως «εμβληματικό» όπως διατυπώνει κατά την αυθαίρετη κρίση της η προσφεύγουσα. Απλώς, η ιδιαίτερη βαρύτητά του στηρίζεται στο γεγονός ότι διαφοροποιείται ως προς τα υπόλοιπα υποκριτήρια, καθώς εμπεριέχει ποσοτικά στοιχεία επί ποινή αποκλεισμού, δεδομένου ότι το σύνολο του εν λόγω κριτηρίου αφορά στο πρόγραμμα των τεσσάρων εβδομάδων, στην πληρότητα του προσφερόμενου μενού (για το σύνολο των παρεχόμενων υπηρεσιών σίτισης, ήτοι πρωϊνού, γεύματος και δείπνου) καθώς και στη δυνατότητα επιλογής μεταξύ τριών τουλάχιστον κυρίως πιάτων. Εξάλλου, η αναφορά στο ανωτέρω πρακτικό που επικαλείται η προσφεύγουσα προσδιορίζει το εν λόγω υποκριτήριο ως ιδιαίτερης βαρύτητας, λόγω ακριβώς της ιδιαίτερης αναφοράς του στην περιγραφή του συνολικού κριτηρίου. Εντούτοις, σε κάθε περίπτωση και σε αντίθεση με όσα αβάσιμα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η αναλυτική τεκμηρίωση της βαθμολογίας στο εν λόγω πρακτικό, σαφώς αποδεικνύει ότι η προσφορά της προσφεύγουσας υπερέρχει στο υποκριτήριο του αριθμού των κυρίως πιάτων και υστερεί στα υπόλοιπα πέντε υποκριτήρια, με αποτέλεσμα, η προσφορά της παρεμβαίνουσας να υπερτερεί οριακά (120 έναντι 118) στη συνολική βαθμολόγηση του κριτηρίου 1. Μάλιστα, είναι χαρακτηριστικό ότι η σχετική διαφορά βαθμολόγησης είναι δυσανάλογα μικρή, δεδομένης της υστέρησης της προσφοράς της προσφεύγουσας σε πέντε (5) υποκριτήρια, αλλά η διαφορά των δύο προσφορών, μειώνεται αισθητά, λόγω ακριβώς της

ιδιαίτερης βαρύτητας του υποκριτηρίου του αριθμού των παρεχόμενων κυρίως πιάτων, στο οποίο υπερερούσε η προσφορά της προσφεύγουσας. Τέλος, σχετικά με τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι κακώς η προσφορά της παρεμβαίνουσας έλαβε το απόλυτο της βαθμολογίας (120), καίτοι υστερούσε σε ένα υποκριτήριο έναντι της προσφοράς της προσφεύγουσας και ως εκ τούτου, κατά αξιολογική αντινομία, δεν είναι δυνατόν η προσφορά της, αφενός να κρίνεται ως μη επιδεχόμενη την απόλυτη βαθμολογία και ταυτόχρονα να υστερεί σε ένα υποκριτήριο έναντι της προσφοράς της προσφεύγουσας, λεκτέα είναι τα εξής. Όπως ισχυρίζεται η αναθέτουσα στις απόψεις της και αν και με διαφορετική διατύπωση, συντάσσεται με τον εν λόγω ισχυρισμό και η παρεμβαίνουσα, η αναθέτουσα κατά την αξιολόγηση του κριτηρίου 1 και τη βαθμολόγηση των προσφορών των υποψηφίων, έλαβε υπόψη της το εφικτό της υλοποίησης των παρεχόμενων υπηρεσιών υπό τον σαφή περιορισμό του προϋπολογισθέντος κόστους που ορίζεται στην διακήρυξη. Από τη σαφή διατύπωση του άρθρου 86, παρ. 11 και 13 του Ν. 4412/2016 και την παρ. 2.3.1 της διακήρυξης, συνάγεται ότι το κάθε κριτήριο αξιολόγησης βαθμολογείται αυτόνομα σε σχέση με τα άλλα. Έτσι, η υπερκάλυψη των απαιτούμενων από τη διακήρυξη τεχνικών προδιαγραφών ως προς το συγκεκριμένο κριτήριο, κρίθηκε για τις προσφορές και των δύο υποψηφίων (προσφεύγουσας και παρεμβαίνουσας), ως ένα ενιαίο σύνολο, ανεξάρτητα από την επιμέρους αξιολόγηση των οκτώ (8) υποκριτηρίων αξιολόγησης. Κατά συνέπεια, με βάση το προαναφερθέν πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας του Διαγωνισμού, η τελευταία έκρινε ότι αμφότερες οι προσφορές υπερκάλυπταν τις απαιτήσεις του κριτηρίου 1 και μάλιστα κατά τρόπο που άγγιζε την απόλυτη βαθμολογία, συγκεντρώνοντας 20 και 18 βαθμούς αντίστοιχα. Η σχετική διαφορά προέκυψε από τον συσχετισμό του βαθμού υπερκάλυψης μεταξύ των δύο προσφορών, δεδομένου ότι κατά την αιτιολογία που περιλαμβάνεται στο σώμα του πρακτικού, η προσφορά της παρεμβαίνουσας, ως υπερέχουσα σε πέντε (5) υποκριτήρια, βαθμολογήθηκε με 120 βαθμούς, ενώ η προσφορά της προσφεύγουσας, υπερκάλυπτε μεν τις τεχνικές προδιαγραφές του κριτηρίου 1, υπερερούσε εντός των πλαισίων υπερκάλυψης των τεχνικών προδιαγραφών

του κριτηρίου 1, της αντίστοιχης προσφοράς της παρεμβαίνουσας, αλλά υπολειπόταν σε πέντε (5) υποκριτήρια και ως εκ τούτου, βαθμολογήθηκε με 118 βαθμούς. Ο συσχετισμός δηλαδή των δύο βαθμολογιών που έλαβαν οι προσφορές της παρεμβαίνουσας και της προσφεύγουσας, κρίθηκε επί του συνολικού κριτηρίου αξιολόγησης του κριτηρίου 1 και όχι επί τη βάση των 8 επιμέρους υποκριτηρίων αξιολόγησης, δυνάμει των οποίων αξιολογήθηκε η υπερκάλυψη του κριτηρίου 1 των τεχνικών προδιαγραφών. Κατ' αυτήν την έννοια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι δεν διατύπωθηκε λεκτικά η βαθμολογική αντιστοίχιση της συγκριτικής βαθμολόγησης μεταξύ των δύο προσφορών είναι εν μέρει βάσιμος, δεδομένου ότι όπως έχει κριθεί (Α.Ε.Π.Π. 328/2018, σκέψη 13), η συγκριτική βαθμολόγηση πρέπει να αυξάνει αναλόγως του βαθμού υπερπλήρωσης και συνεπώς κινείται από 0 έως 20 και ως εκ τούτου, η βαθμολογική αντιστοίχιση πρέπει να διεξάγεται από τη βαθμολογικά χειρίστη προς τη βέλτιστη προσφορά. Άλλωστε, όπως αναφέρει και η παρεμβαίνουσα, ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι η προσφορά της στο υπό κρίση κριτήριο δεν θα ελάμβανε βαθμολογία 120, λόγω του ότι υστερούσε σε ένα υποκριτήριο αξιολόγησης, με δεδομένο ότι η προσφορά της προσφεύγουσας, υπολειπόταν συνολικά εντός του πλαισίου υπερκάλυψης του κριτηρίου 1 (αφού υστερούσε στα 5 από τα 8 συνολικά υποκριτήρια) και πάλι, μειούμενες αναλογικά οι δύο βαθμολογίες, θα έδιναν μία διαφορά, μικρότερη ή μεγαλύτερη υπέρ της προσφοράς της παρεμβαίνουσας. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων και κατά το μέρος που η προσφεύγουσα με τον υπό κρίση λόγο της προσφυγής της, βάλλει κατά της προσβαλλόμενης, αναφορικά με τη λεκτική διατύπωση του πρακτικού, στο οποίο στηρίχθηκε αυτή και πλήττει το γεγονός ότι δεν ακολουθήθηκε η ορθή διαδικασία βαθμολογικής αντιστοίχισης των δύο προσφορών, ως προς την υπερκάλυψη του κριτηρίου 1 της Ομάδας Α του διαγωνισμού, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη πάσχει, όχι ως προς το τελικό αποτέλεσμα, ήτοι την κρίση ότι η προσφορά της παρεμβαίνουσας υπερτερεί σε βάρος της προσφοράς της προσφεύγουσας, αλλά ως προς τον τελικό βαθμό υπερκάλυψης (120 έναντι 118). Δεν προέκυψε δηλαδή από την τελική βαθμολόγηση των δύο προσφορών, η διαδικασία

συγκριτικής βαθμολόγησης που ακολουθήθηκε από την αναθέτουσα αρχή, βάσει των επιμέρους 8 υποκριτηρίων που η ίδια έθεσε με τη διακήρυξη και έτσι, δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί με ποιον τρόπο, οι προσφορές αμφοτέρων των υποψηφίων, κρίθηκαν με 120 και 118 βαθμούς αντίστοιχα, υπερκαλύπτοντας το κριτήριο 1 της Ομάδας Α, αν και αμφότερες υστερούσαν η μία έναντι της άλλης, ήτοι σε 5 υποκριτήρια η προσφορά της προσφεύγουσας και σε 1, αλλά καθοριστικό υποκριτήριο, η προσφορά της παρεμβαίνουσας. Ως εκ τούτου, κατά την κρίση του Κλιμακίου, διαπιστώθηκε η ύπαρξη σφάλματος κατά τη διεξαγωγή της διαγωνιστικής διαδικασίας και η προσβαλλόμενη κρίνεται για αυτόν τον λόγο ακυρωτέα.

39. Επειδή, τέλος, σχετικά με τον υπό Β.3.3 λόγο προσφυγής, όπως αβάσιμα η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν λήφθηκε υπόψη η προσφορά καθημερινά εκτός των επτά (7) πέραν του ελάχιστου αριθμού κυρίως πιάτων που αναφέρονται στο οικείο πίνακα της προσφοράς της (βλ. συνημμένο ηλεκτρονικό αρχείο στην προσφορά της με τίτλο «08.A1_1_ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 4 ΕΒΔΟΜΑΔΩΝsigned») και επιπλέον τρία (3) πιάτα καθημερινά από την ελληνική παραδοσιακή κουζίνα (βλ. συνημμένο ηλεκτρονικό αρχείο στην προσφορά της με τίτλο «07.A1_ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΕΝΟΥ 4 ΕΒΔΟΜΑΔΩΝsigned»), όπως τα πιάτα αυτά εξειδικεύονται στην παρ. 1.8 του ως άνω αρχείου. Ωστόσο, όπως βάσιμα υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της και όπως συνάγεται από το πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας, η πρόσθετη αυτή παροχή πράγματι λήφθηκε υπόψη κατά τον σχηματισμό της κρίσης της αναθέτουσας αρχής και τη βαθμολόγηση του οικείου κριτηρίου ως προς την αξιολόγηση του υποκριτηρίου που αφορούσε τις επιλογές του κυρίως πιάτου. Εξάλλου, όπως τονίζει και η παρεμβαίνουσα, αναφορικά με την παροχή ελληνικού εποχιακού πιάτου, η τελευταία αναφέρει στο προτεινόμενο μενού της αρχείο (βλ. συνημμένο ηλεκτρονικό αρχείο στην προσφορά της με τίτλο «05 A1.1 Β ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΜΕΝΟΥ 4 ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ & ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΤΕΛΙΚΟ SIGNED») την παροχή εποχιακού ελληνικού παραδοσιακού πιάτου αλλά ταυτόχρονα παραθέτει (βλ. συνημμένο ηλεκτρονικό αρχείο στην προσφορά της

με τίτλο «09 A4 b ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ SALAD BAR ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ ΒΑΣΙΚΟΥ ΜΕΝΟΥ SIGNED») στη σελ. 7-10, πλήρη κατάλογο με 112 διαφορετικές επιλογές εποχιακού ελληνικού παραδοσιακού πιάτου, για τις οποίες αξιολογήθηκε από την επιτροπή και κρίθηκε ότι υπερτερούν τόσο αριθμητικά όσο και σε ποικιλία της σύνθεσης τους έναντι των προτεινόμενων επιλογών ελληνικού εποχιακού πιάτου της προσφεύγουσας, η οποία διέθετε μόνο 41 επιλογές. Επίσης, δεδομένου ότι στην παράγραφο 1.8 του πίνακα που επικαλείται η προσφεύγουσα, περιλαμβάνονται γαρνιτούρες και γλυκά τα οποία αποτελούν μέρος του μενού και όχι επιλογή κυρίως πιάτου στα πλαίσια της συγκριτικής αξιολόγησης. Κατά συνέπεια, ενόψει όλων των ανωτέρω εκτεθέντων, ο τρίτος λόγος προσφυγής (υπό Β.3.1-Β.3.3) κρίνεται νόμω και ουσία αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί ως προς τα υποκεφάλαια Β.3.1 και Β.3.3, ενώ αντίστοιχα πρέπει να γίνει δεκτός ο σχετικός λόγος παρέμβασης και οι απόψεις της αναθέτουσας αρχής. Κρίνεται όμως ως βάσιμος και γίνεται δεκτός ως προς το υποκεφάλαιο Β.3.2.

40.Επειδή, σχετικά με τον τέταρτο υπό Β.4 προβαλλόμενο λόγο της υπό κρίση προσφυγής, σχετικά με την πλημμέλεια της συγκριτικής βαθμολόγησης μεταξύ των δύο προσφορών επί του Κριτηρίου 3 της Ομάδας Α΄ της διακήρυξης, πρέπει να ειπωθούν τα ακόλουθα. Η προσφεύγουσα, με τον τέταρτο κατά σειρά λόγο της κρινόμενης προσφυγής της, επιχειρεί να πλήξει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης, όπως αυτή έκανε αποδεκτό το πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας του Διαγωνισμού, σχετικά με την πρόβλεψη για καθυστερήσεις σε ώρες αιχμής, που προέβλεψε η παρεμβαίνουσα στη σχετική μελέτη λειτουργίας του φοιτητικού εστιατορίου που υπέβαλε (βλ. συνημμένο ηλεκτρονικό αρχείο στην προσφορά της με τίτλο «08 A3. ΜΕΛΕΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ SIGNED»). Αρχικά, από την ίδια τη διατύπωση στην προσφορά της παρεμβαίνουσας: *«Ως ανάδοχοι παρόμοιων έργων γνωρίζουμε τις ιδιαίτερες απαιτήσεις και φροντίζουμε όπως τις ώρες αιχμής ενισχύουμε την παρουσία του προσωπικού έτσι ώστε δεδομένης της κτιριακής υποδομής να μην υπάρχει χρονική καθυστέρηση και να διασφαλίζουμε*

την ολιγόλεπτη παραμονή των σιτιζόμενων.», πρόκειται για μία οικειοθελή δήλωση της παρεμβαίνουσας, προς επίρρωση της τεχνογνωσίας που διαθέτει στο αντικείμενο δραστηριότητάς της και όχι μία αξιολογήσιμη, στα πλαίσια αξιολόγησης των κριτηρίων βαθμολόγησης του διαγωνισμού, ιδιότητα ή τεχνική προδιαγραφή και ως εκ τούτου δεν δύναται να ληφθεί υπόψη κατά τη βαθμολόγηση της προσφοράς της παρεμβαίνουσας. Έπι περαιτέρω, η προσφεύγουσα επιχειρεί αβάσιμα να συνδέσει αυτή τη δήλωση της παρεμβαίνουσας, με την έλλειψη ανθρωπίνων πόρων και οργανωτικών μέτρων εκ μέρους της παρεμβαίνουσας και την εν γένει περοχή του προτεινόμενου προσωπικού από την πλευρά της προσφεύγουσας (47 συνολικά και 31 που θα απασχολούνται στον χώρο του εστιατορίου, έναντι 31 και 20 αντίστοιχα της παρεμβαίνουσας), θεωρώντας αυθαίρετα ότι οι καθυστερήσεις εξυπηρέτησης του κοινού σε ένα φοιτητικό εστιατόριο τελούν αποκλειστικά σε άμεση συνάρτηση με το απασχολούμενο προσωπικό. Εντούτοις, όπως ορθά ισχυρίζονται αμφότερες, η παρεμβαίνουσα και η αναθέτουσα αρχή, οι παρατηρούμενες καθυστερήσεις οφείλονται μεταξύ άλλων παραγόντων και στη μαζική υποδοχή πλήθους φοιτητών κατά τα χρονικά μικρά διαστήματα των διαλλειμάτων μεταξύ των μαθημάτων και την ανάγκη να σιτίζονται άμεσα για να προσέρχονται χωρίς καθυστερήσεις στα ακαδημαϊκά τους καθήκοντα, ενώ παράλληλα η ταυτόχρονη διάθεση μεγάλου πλήθους προσωπικού για την αντιμετώπιση των όποιων τέτοιων καθυστερήσεων δεν αποδεικνύεται άνευ άλλου τινός, όπως εσφαλμένα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι θα λειτουργήσει καταλυτικά στην επίλυση του προβλήματος, καθώς δεν λαμβάνει υπόψη την ιδιαιτερότητα στη χωροταξία και το περιορισμένο των χώρων του φοιτητικού εστιατορίου. Με τον συγκεκριμένο λόγο προσφυγής, η προσφεύγουσα επιχειρεί ένα λογικό άλμα, αφού παίρνει σαν δεδομένο το ζητούμενο και ως εκ τούτου εκκινεί από εσφαλμένη παραδοχή, ως βάση για την υποστήριξη του ισχυρισμού της. Ωστόσο, όπως ήδη εκτέθηκε ανωτέρω και λαμβάνοντας υπόψη ότι προφανώς, ο αυξημένος αριθμός προσωπικού που προτείνει η προσφεύγουσα αποτελεί τη μονοδιάστατη λύση σε ένα πολυσχιδές πρόβλημα, όπως αυτό της αυξημένης προσέλευσης φοιτητών στο χώρο του

εστιατορίου κατά τις ώρες αιχμής, η σχετική αξιολόγηση της Επιτροπής Διενέργειας Διαγωνισμού δεν εμφανίζεται να είναι ούτε οξύμωρη, ούτε αντιφατική. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων και ο τέταρτος λόγος προσφυγής απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος και αντίστοιχα πρέπει να γίνει δεκτός ο σχετικός λόγος παρέμβασης και οι απόψεις της αναθέτουσας αρχής.

41. Επειδή, ακολούθως, σχετικά με τον πέμπτο υπό Β.5 προβαλλόμενο λόγο της υπό κρίση προσφυγής (Β.5.1-Β.5.3), σχετικά με την πλημμέλεια της συγκριτικής βαθμολόγησης μεταξύ των δύο προσφορών επί του Κριτηρίου 5 της Ομάδας Α΄ της διακήρυξης, λεκτέα τυγχάνουν τα εξής. Με τον υπό Β.5.1 λόγο της υπό κρίση προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι παρανόμως η αναθέτουσα αρχή βαθμολόγησε με 5 μονάδες παραπάνω την προσφορά της παρεμβαίνουσας, καθώς οι πρόσθετες παροχές που προσέφερε αυτή, δεν τελούσαν σε αιτιώδη συνάφεια με το κύριο αντικείμενο της σύμβασης, ήτοι την παροχή των υπηρεσιών εστίασης. Εντούτοις, όπως βάσιμα υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της και η παρεμβαίνουσα στην ασκηθείσα παρέμβασή της, η τελευταία έχει συμπεριλάβει στην προσφορά της, πλήθος επιπλέον παροχών, κάποιες από τις οποίες απευθύνονται στους φοιτητές και άλλες προς το προσωπικό του Πανεπιστημίου, υπό την έννοια ότι και οι δύο αυτές κατηγορίες αποτελούν μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας. Ομοίως, γίνεται δεκτό ότι όλες οι προσφερόμενες από την παρεμβαίνουσα παροχές, είναι σημαντικές για την ακαδημαϊκή πραγματικότητα και ως τέτοιες αξιολογήθηκαν από την αναθέτουσα αρχή, καθώς αναφέρονται σε ανάγκες είτε μεμονωμένων ακαδημαϊκών συνόλων, όπως οι πρωταθλήτριες ομάδες μπάσκετ και ποδοσφαίρου, είτε στο σύνολο της ακαδημαϊκής κοινότητας. Ειδικότερα δε, σχετικά με το θέμα της πρακτικής άσκησης, ο θεσμός αποτελεί μια πάγια συνιστώσα της εκπαιδευτικής διαδικασίας στα Ελληνικά Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.), μέσω της οποίας φοιτητές αποκτούν επαγγελματική εμπειρία και όχι είδος κακοπληρωμένης εργασίας όπως αυθαίρετα και όλως αβάσιμα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Αντίστοιχα, ως προς την δυνατότητα υλοποίησης

των παρεχόμενων πρόσθετων παροχών, δεν προκύπτει από κανένα σημείο της διακήρυξης ότι οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς θα έπρεπε να εξειδικεύουν τη σχετική τεχνογνωσία τους με την υποβολή δικαιολογητικών, προκειμένου οι προσφορές τους να γίνουν αποδεκτές στη βαθμολόγηση του εν λόγω κριτηρίου και κατ' αυτή την έννοια, ο συγκεκριμένος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, εκτός από αβάσιμος, πάσχει αοριστίας.

42. Επειδή, περαιτέρω, σχετικά με τον υπό Β.5.2 λόγο προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή στο πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας, αναφέρει ενδεικτικά μεταξύ άλλων πρόσθετων παροχών και την κάλυψη του εστιατορίου με wi-fi, ενώ όπως σωστά επισημαίνει και η ίδια η παρεμβαίνουσα, εφόσον δεν καθορίζονται από το κείμενο της διακήρυξης, συγκεκριμένες παροχές ούτε αποκλείονται άλλες (και εφόσον δεν υπήρξε σχετικό ερώτημα με αντίστοιχη διευκρίνιση από την αναθέτουσα), ο κάθε οικονομικός φορέας προσέφερε κατά την ελεύθερη κρίση του, όποιες παροχές έκρινε ότι συνολικά συντελούν στην ποιοτικότερη εξυπηρέτηση των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας. Εξάλλου, όπως ρητά αναφέρει και η ίδια η αναθέτουσα αρχή, η εν λόγω παροχή δεν συμπεριλήφθηκε ρητά στο πίνακα πρόσθετων παροχών της προσφεύγουσας, ώστε να αξιολογηθεί ως τέτοια, αλλά απλώς αναφέρεται ως εξής, στη σελ. 79 της τεχνικής προσφοράς της (βλ. συνημμένο ηλεκτρονικό αρχείο στην προσφορά της με τίτλο «14.ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ - ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ»): *«Πέραν των παραπάνω η εταιρία μας δεσμεύεται για την παροχή σε όλους τους χώρους του εστιατορίου δωρεάν wi-fi.»*. Σε κάθε περίπτωση, όπως ισχυρίζεται και η ίδια η αναθέτουσα αρχή, από το σύνολο των πρόσθετων παροχών που απαριθμούνται στο πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας Διαγωνισμού, ακόμα και εάν εξαιρεθεί η εν λόγω παροχή, τεκμηριώνεται και πάλι επαρκώς η ανωτερότητα της προσφοράς της παρεμβαίνουσας και η απόδοση της συγκεκριμένης βαθμολόγησης στο επίμαχο κριτήριο της προσφοράς της.

43. Επειδή, έτι περαιτέρω, σχετικά με τον υπό Β.5.3 λόγο της υπό κρίση προσφυγής, η προσφεύγουσα επικαλείται την παραβίαση των αρχών της

διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, κατά τη βαθμολόγηση των προσφερόμενων παροχών της παρεμβαίνουσας έναντι των προσφερόμενων από την ίδια. Εντούτοις, όπως υποστηρίζει βάσιμα και η αναθέτουσα αρχή, οι όποιες πρόσθετες παροχές δεν απαιτείται εκ του κειμένου της διακήρυξης, να απορρέουν από την ύπαρξη κάποιας συγκεκριμένης δυνατότητας εκ μέρους της αναθέτουσα αρχής. Αντιθέτως, κάτι τέτοιο, αν διατυπωνόταν ρητώς, ενδεχομένως θα αποτελούσε στοιχείο καθοδήγησης και υπόδειξης πρόσθετων παροχών εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής. Σημειώνεται επίσης ότι δυνάμει του από 19.07.2018 εγγράφου της αναθέτουσας αρχής, με θέμα: «Διευκρινίσεις για την υπ' αριθμ. ΔΟ4/1457/Φ.ΣΤ-18/9-5-2018 διακήρυξη με τίτλο: «Ανοικτός Διεθνής Ηλεκτρονικός Διαγωνισμός ανάδειξης αναδόχου για την σίτιση των φοιτητών του Ιονίου Πανεπιστημίου».», το οποίο κοινοποιήθηκε σε όλους τους ενδιαφερόμενους μέσω του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 27.07.2018, υπήρξε ενημέρωση όλων των ενδιαφερόμενων ότι μπορούν να προβούν σε επιτόπια επίσκεψη του χώρου του εστιατορίου προκειμένου να συλλέξουν στοιχεία για την σύνταξη της τεχνικής προσφοράς τους, όπως και πράγματι έπραξε η παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με όσα αναφέρει στις σελ. 19-20 της ασκηθείσας παρέμβασης. Κατά συνέπεια, οι όροι της διακήρυξης, σχετικά με τη δυνατότητα που είχαν οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς να προσφέρουν τις πρόσθετες παροχές τους, οι οποίες κατά την κρίση τους θα συντελέσουν στην ποιοτικότερη εξυπηρέτηση των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας και έτσι να επιτύχουν μεγαλύτερη βαθμολόγηση κατά την αξιολόγηση του συγκεκριμένου κριτηρίου, εφαρμόστηκαν οριζόντια, αντικειμενικά και αμερόληπτα, ενώ είχαν καταστεί γνωστοί εκ των προτέρων, σε απροσδιόριστο αριθμό εν δυνάμει υποψηφίων και κατά την έννοια αυτή, δεν παραβιάζουν την αρχή της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των διαγωνιζομένων. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, ο πέμπτος λόγος προσφυγής (υπό Β.5.1-Β.5.3) πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμος και αντίστοιχα να γίνει δεκτός ο σχετικός λόγος παρέμβασης και οι απόψεις της αναθέτουσας αρχής.

44. Επειδή, τέλος, σχετικά με τον έκτο και τελευταίο υπό Β.6 προβαλλόμενο λόγο της υπό κρίση προσφυγής (Β.6.1-Β.6.2), σχετικά με την πλημμέλεια της συγκριτικής βαθμολόγησης μεταξύ των δύο προσφορών επί του Κριτηρίου 1 της Ομάδας Β΄ της διακήρυξης, πρέπει να γίνουν οι εξής αναφορές. Με τον υπό Β.6.1 λόγο της κρινόμενης προσφυγής, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης, θεωρώντας ότι η βαθμολογία που περιλαμβάνεται στο πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας δεν δύναται να στηρίξει την ισοβαθμία των προσφορών μεταξύ των δύο υποψηφίων, δεδομένης της συντριπτικής υπεροχής της προσφοράς της προσφεύγουσας στο παρεχόμενο προσωπικό, ήτοι 47 επί συνόλου και 31 ατόμων που θα απασχολείται στον χώρο του εστιατορίου, έναντι 31 και 20 αντίστοιχα της παρεμβαίνουσας. Εντούτοις, όπως καθίσταται σαφές από τη ρητή διατύπωση του επίμαχου όρου της διακήρυξης, αλλά και όπως βάσιμα υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή, η αιτιολόγηση της βαθμολόγησης δεν είναι όλως αόριστη, αλλά συγκεκριμένη και τεκμηριωμένη. Το σχετικό κριτήριο, όπως είναι διατυπωμένο στο κείμενο της διακήρυξης, δεν περιλαμβάνει μόνο το σύνολο του προσωπικού, στο οποίο η προσφεύγουσα έχει τεκμηριωθεί από το πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας, ότι σαφώς υπερέχει, αλλά και την εν γένει λειτουργία του εστιατορίου. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η υπεροχή της προσφοράς της ως προς το παρεχόμενο προσωπικό δεν δύναται να υποστηρίξει την ισοβαθμία των προσφορών των δύο υποψηφίων αναδόχων δεν ευσταθεί, διότι στηρίζεται μόνο επί του ποσοτικού κριτηρίου του συνολικού αριθμού των ατόμων που θα απασχοληθούν και το αποσυνδέει πλήρως από το λειτουργικό κριτήριο, το οποίο οδηγεί στη βαθμολόγηση του εν λόγω κριτηρίου, όχι μόνο σύμφωνα με τον αριθμό του προσφερόμενου προσωπικού, αλλά και με την ειδικότητα και την κατάρτισή του, όπως τεκμηριώνεται μέσα από τίτλους σπουδών και ειδίκευσης, προκειμένου να συμβάλλει στην παροχή καλύτερων συνολικά υπηρεσιών. Υπό αυτή την έννοια, δεν θα ήταν δυνατόν να αξιολογηθεί υπέρτερα η προσφορά της προσφεύγουσας μόνο βάσει του μεγαλύτερου αριθμού προσωπικού που αυτή θα διαθέσει. Κατά συνέπεια και ενόψει των υποστηριζόμενων και από την

παρεμβαίνουσα, είναι πέραν πάσης αμφιβολίας δεδομένο ότι η βαθμολόγηση του υπό κρίση κριτηρίου από την αναθέτουσα αρχή, δεν στερείται αιτιολογίας, αφού υπάρχει σχετική αναλυτική αναφορά στο πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας.

45.Επειδή, επιπλέον, με τον υπό Β.6.2 λόγο της κρινόμενης προσφυγής της, η προσφεύγουσα σε πλήρη αντίφαση με τον υπό Β.6.1 λόγο προσφυγής, βάλλει κατά της προσβαλλόμενης καθ' ο μέρος η αναθέτουσα αρχή έλαβε υπόψη στη βαθμολόγηση του επίμαχου κριτηρίου, μόνο τον αριθμό των απασχολούμενων ατόμων που προσφέρει η κάθε συμμετέχουσα, χωρίς να λάβει υπόψη της, το επίπεδο κατάρτισης του προτεινόμενου προσωπικού και έτσι, τροποποίησε ανεπίτρεπτα σε βάρος της τον οικείο όρο της διακήρυξης. Ωστόσο, όπως ήδη ειπώθηκε στην ανωτέρω σκέψη, στο πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας υπάρχει σαφής αναφορά σε *«...ειδικότητες οι οποίες μπορούν να υποστηρίξουν το σύνολο της λειτουργίας του εστιατορίου...»* και η προσφορά της παρεμβαίνουσας *«...κρίνεται ότι είναι επακριβώς ορισμένη, με επίγνωση των ιδιαιτεροτήτων και των δυνατοτήτων των χώρων που θα λειτουργήσει το φοιτητικό εστιατόριο και ως εκ τούτου μπορεί ποιοτικά να θεωρηθεί ότι υπερέχει της αντίστοιχης πρότασης της Ποτ&Παν Φουντσέρβις Ανώνυμη Εταιρεία Παραγωγής και Εμπορίας Γευμάτων...»* (όπως ισχυρίζεται ορθά και η ίδια η παρεμβαίνουσα), γεγονός που αποδεικνύει ότι η αναθέτουσα αρχή, για την αξιολόγηση του εν λόγω κριτηρίου, δεν έλαβε υπόψη μόνο το πλήθος του προσφερόμενου προσωπικού, αλλά και τα στοιχεία που εξειδικεύουν το εν λόγω κριτήριο σε πλήρη αντίθεση με τα όσα αβάσιμα υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων και ο τελευταίος αυτός λόγος προσφυγής (υπό Β.6.1-Β.6.2), κρίνεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος και πρέπει να απορριθφεί, ενώ αντίστοιχα να γίνει δεκτός ο σχετικός λόγος παρέμβασης και οι απόψεις της αναθέτουσας.

46.Επειδή, κατ' ακολουθίαν πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή.

47. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

48. Επειδή, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η ασηκθείσα παρέμβαση.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ακυρώνει την από 23 Οκτωβρίου 2018 Απόφαση της Συγκλήτου του Ιονίου Πανεπιστημίου (Απόσπασμα Πρακτικών της 4^{ης} Συνεδρίασης), δυνάμει της οποίας εγκρίθηκε ομόφωνα το με αριθμό πρωτοκόλλου 3700/19.10.2018 Πρακτικό της Επιτροπής Διενέργειας Ανοιχτού Διεθνούς Ηλεκτρονικού Διαγωνισμού για τη σίτιση των φοιτητών του Ιονίου Πανεπιστημίου, λόγω σφάλματος που εμφιλοχώρησε στη διαδικασία, κατά το μέρος που η αναθέτουσα αρχή αξιολόγησε την προσφορά της παρεμβαίνουσας ως υπέρτερη της υποβληθείσας από την προσφεύγουσα με βαθμολογία 120 έναντι 118.

Δέχεται εν μέρει την ασηκθείσα παρέμβαση.

Ορίζει την επιστροφή στην προσφεύγουσα του παραβόλου, ποσού τριών χιλιάδων τετρακοσίων εξήντα ευρώ (3.460,00 €).

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2018 και εκδόθηκε στις 27 Δεκεμβρίου 2018 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου

Νικόλαος Λιακατσίδας